ВІВТОРОК, 28 ЛИСТОПАДА 2006 РОКУ ■ № 225 (3975)



ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України



СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Ювілейна зустріч

Завтра в Мінську відбудеться 15-й, ювілейний, саміт глав держав СНД. Експерти кажуть, що для лідерів Співдружності це будуть нелегкі переговори. Очікується, що окремі учасники СНД знову порушать питання про кардинальну реформу цієї міждержавної структури. Однак експерти прогнозують, що чекати сенсацій від майбутнього саміту не варто, а ідея кардинальної реформи СНД навряд чи буде підтримана більшістю. На обговорювану перспективу перенесення штаб-квартири СНД до Москви напередодні різко відреагував Олександр Лукашенко. «Гроші нікуди дівати? — запитав білоруський лідер. — Для роботи апарату СНД у білоруській столиці створено всі умови».

У п'ятницю в Мінську відбулося засідання Ради глав урядів країн—учасниць СНД у розширеному складі. Щоправда, протокольна назва не зовсім відповідала істині.

(Закінчення на 7-й стор.).

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Баланс ресурсної бази та видатків забезпечено

Голова Верховної Ради Олександр Мороз запропонував на погоджувальній раді голів парламентських комітетів і лідерів депутатських фракцій розпочати пленарний тиждень у парламенті з розгляду проекту закону про голодомор 1932—1933 років, щоб підвести риску у суспільній дискусії та уникнути спекуляцій довкола цієї теми. Нині на розгляді у парламенті перебуває два проекти закону про голодомор — президентський, у якому пропонується визнати голодомор геноцидом української нації, та депутатський — від фракції Партії регіонів, де пропонується інший термін — «трагедія українського народу».

(Закінчення на 2-й стор.).



На знімку: Дмитро Притика, Володимир Заплатинський

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Державне майно за безцінь



«Державної власності все менше, а бажаючих її отримати — все більше». Під таким лозунгом біля секретаріату Президента України, що у Києві, вчора відбувся мітинг на захист майна Академії наук України. Захистити свої права та власність держави прийшли працівники та керівники підприємств, які вже багато років орендували нежитлові приміщення НАН України.

Чотири місяці тому їм повідомили, що близько двох тисяч квадратних метрів за різними адресами у центрі столиці, які НАН здавала в оренду, майже задарма перейшли (згідно з рішенням Господарського суду міста Києва від 02.06.06) до іншого власника. Тож на початку осені новий господар начебто прийшов до підприємців із вимогою виселитися чи істотно підвищити плату за приміщення. Орендатори одразу звернулися до Апеляційного суду, але розгляд справи не раз переносили.

(Закінчення на 6-й стор.).

На знімку: учасниці мітингу демонструють лист-звернення, який було передано Президенту України.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Суд не відклав рішення стосовно маяків

Господарський суд Севастополя відхилив пропозицію Міністерства оборони Російської Федерації відкласти виконання рішення з передачі українській стороні 77 гідрографічних об'єктів у межах міста до проведення засідання україно-російської комісії Ющенко—Путін. Прийняте судом рішення оскарженню не підлягає.

Перше рішення про 77 севастопольських навігаційно-гідрографічних об'єктів прийняли ще 3 лютого 2003 року. Потім воно було оскаржено російською стороною, підтверджено 2005 року і знову оскаржено. Крапку в судових розглядах про навігаційні об'єкти в межах міста Севастополя 14 вересня 2006 року поставив Севастопольський апеляційний господарський суд. Він ухвалив передати Міністерству транспорту України в особі держпідприємства «Держгідрографія» 77 навігаційно-гідрографічних об'єктів, що перебувають у користуванні Міноборони РФ. Нині російська сторона спробувала оскаржити не судове рішення, а виконавче провадження, дії судових виконавців. Однак суд не задовольнив і це бажання. Тим часом, незважаючи на всі рішення суду де-факто маяки продовжують перебувати у володінні Міноборони РФ.

Ростуть «голосята»

У кам'янець-подільському міському центрі дитячої творчості відбувся традиційний щорічний конкурс юних майстрів слова. У номінації «Журналістика» переможці отримали нагороди від корпункту «Голосу України» в Кам'янці. Ці грамоти для дітей важать дуже багато, особливо для тих, хто вступає на факультет журналістики. Торік двоє призерів газети стали студентами, говорить керівник студії «Джерельце» Лариса Маслова. Адже цього року відкрито такий факультет у Кам'янець-Подільському університеті. По закінченню урочистостей діти та їхні батьки одразу ж оформили передплату на «Голос України» на наступний рік. А призери сфотографувалися на згадку **(на знімку), повідомляє наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.**

Фото автора.



КОРОТКО

■ У Криму порушено кримінальну справу стосовно депутата, який вимагав 25 тисяч доларів хабара за виділення землі на Південному березі Криму.
■ У луцьких школах на п'ять хвилин скоротили уроки.
■ У Запорізькій області розстріляно представника місцевого криміналітету.
■ «Газпром» має намір продавати газ у Європу по 293 долари за тисячу кубометрів.
■ У Вінниці виявлено 26,5 тонн контрабандних м'ясних виробів.
■ Мінпаливенерго України готується до переговорів з профспілками.
■ 57 гірників евакуювали через зупинку вентилятора на шахті в Луганській області.
■ Кабмін своєю постановою ліквідував Державний департамент продовольства (УНІАН).

Увага!

Редакція газети «Голос України» повідомляє, що з 1 грудня 2006 р. у відділі реклами будуть змінені телефони:
454-81-34 на 453-44-56,
454-81-44 на 453-44-57.

У Верховній Раді України зареєстровано проект закону «Про місцеві податки і збори», внесений народним депутатом В. Хомутинніком (інформаційне управління Верховної Ради України)



Лідер комуністів Петро Симоненко: «Нам потрібна Конституція свобод, які реально виконуються» (УНІАН)

■ **ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА**

Баланс ресурсної бази та видатків забезпечено

(Початок на 1-й стор.).

Розгляд проекту закону про державний бюджет України на 2007 рік у другому читанні, за словами Олександра Мороза, має відбутися лише після того, як Президент України визначиться щодо підписання закону про внесення змін до низки законодавчих актів з питань оподаткування та після розгляду питання про перелік об'єктів, що підлягають приватизації. Водночас уряд, як повідомив Голова Верховної Ради, готовий внести на розгляд парламенту проект держбюджету-2007, у якому буде забезпечено баланс ресурсної бази та видатків. Після того, як буде з'ясовано всі питання щодо податкової бази, доцільно, на думку О. Мороза, відвести на розгляд проекту держбюджету цілий день, наприклад, середу.

Загалом до порядку денної сесії на 28 листопада — 1 грудня внесено майже 70 питань. Серед них — низка законопроектів, прийняття яких є передумовою вступу України до СОТ, і, як зауважив глава парламенту, депутати мають шанс цього тижня ухвалити цей пакет законопроектів у цілому. Парламентарії також мають визначитися щодо внесеного Президентом України проекту закону про ратифікацію Гарантійної угоди (другий проект розвитку експорту) між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку, затвердити парламентську постанову про перспективний план законодавчих робіт Верховної Ради України п'ятого скликання, складений за пропозиціями парламентських комітетів. А також розглянути два проекти законів про опозиційну політичну діяльність (проекти лідерок фракцій Партії регіонів Раїси Богатирьової та БЮТ Юлії Тимошенко), заслухати доповідь координаційної ради з адаптації вітчизняного законодавства до законодавства Європейського союзу. Останні два питання пропонується розглянути у п'ятницю, 1 грудня. У четвер, 30 листопада, народні обранці планують вирішити низку кадрових питань — про призначення членів Вищої ради юстиції, члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів та про призначення Анатолія Селіванова постійним представником Верховної Ради у Конституційному Суді України.



Юрій Сербін, Олександр Ковтуненко.

Однак опозиція, за словами одного з чільників фракції БЮТ Олександра Турчинова, на погоджувальній раді виступила проти того, щоб відкладати розгляд проекту держбюджету-2007 у другому читанні і вимагає строго дотримуватися вимог Бюджетного кодексу, за яким головний фінансовий документ держави мав розглядатися у другому читанні вже 15 листопада.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ **ВИБОРИ**

Чи був підкуп, вирішить суд

На виборах міського голови, які відбулися минулої неділі, активність полтавців була значно нижчою, ніж у березні. Виборчі дільниці відвідала третина виборців — майже 37 відсотків. Як і очікувалося, боротьба розгорнулася між секретарем міськради і в. о. міського голови Андрієм Матковським та головою Київської в м. Полтава ради Віктором Животенком.

І хоч офіційні дані міської територіальної виборчої комісії ще не оприлюднено, однак перемога А. Матковського сумнівів не викликає. За даними екзит-полу, який проводив Комітет виборців України, він набрав 56,5 відсотка голосів, а В. Животенко — 26,5. З невеликою похибкою різняться і дані паралельного підрахунку. Третю сходинку посів Андрій Баранов — трохи більше семи відсотків, у журналіста і колишнього народного депутата Олександра Кулика — 3,9 відсотка. Решта шість кандидатів набрали менш як по одному проценту.

Вистачає роботи і представникам Феміди. В день виборів в Октябрському суді Полтави з'явився судовий позов «за фактом масового підкупу виборців» — про що сповістив штаб Віктора Животенка. У зв'язку з цим народний депутат України Микола Кульчинський в місцевому телеефірі заявив про те, що він звернувся з проханням до ТВК не оголошувати результати виборів, доки не буде ухвалено відповідне судове рішення. В цьому разі, вважає народний депутат Степан Бульба, може йтися про підкуп восьмидев'яти тисяч виборців. У штабі Андрія Матковського заявляють про те, що в такий спосіб у місті розігрується один із сценаріїв зриву виборів і визнання їх недійсними.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Оцінка минулому заради майбутнього

Двадцять п'ять тисяч свічок запалало 25 листопада, в День пам'яті жертв голодомору, на Михайлівській та Софійській площах столиці. Мерехтіння ніжного полум'я було промовистіше за всі дискусії, що традиційно супроводжують тему голодомору наприкінці осені. Цих людей, що зібрались у центрі Києва, інших міст і сіл України, що запалювали свічечки в сутінкових домівках на своїх підвіконнях, об'єднала спільна трагедія й біль за голодні корчі мільйонів своїх попередників, народжених в житниці Європи, на квітучій і щедрій землі. Об'єднала генетична пам'ять, яку не могли сполетіти ні брехлива ідеологія, ні її нинішні спадкоємці...



Україна вшанувала пам'ять жертв голодомору і політичних репресій. У столиці кілька тисяч осіб узяли участь у жалобній ході. Біля пам'ятного знака жертвам голодомору на Михайлівській площі поклали квіти. Голова Верховної Ради Олександр Мороз і Президент України Віктор Ющенко брали участь у церемоніях, присвячених трагічним подіям 1932—33 років.

— Я не прошу, я вимагаю від українського парламенту визнати голодомор актом геноциду української нації. Це — обов'язок Верховної Ради! Неминуча вимога історії, — звертається до народу, що зібрався на Михайлівській площі, Президент Віктор Ющенко. В його долоні колосок пшениці. Він «дуже хотів би передати його в сотні, в тисячі містечок і сіл України, в яких люди вимерли майже до одного. Вони гинули. 17 людей щохвилини. Тисячу щогодини. 25 тисяч щодня».

Жалобні панахиди в українських церквах, хода, калиновий гай, свічки на тлі цієї жахливої арифметики — надто мала данина пам'яті тим, хто не дочекався колоска з майбутнього, кого розтоптала людожерська сучасність. Без чітких історико-правових оцінок наші нащадки приречені тримати сірники для свічок про запас...

Ті, хто сьогодні заперечує голодомор, наголосив Віктор Ющенко, глибоко і переконано ненавидять Україну. Вони заперечують не історію, а наше майбутнє. Президент закликав Росію на державному рівні вшанувати пам'ять жертв великого голоду і продемонструвати цим належний російському народові приклад людського співпереживання.

У жалобних урочистостях узяли участь Голова Верховної Ради Олександр Мороз, група народних депутатів, представники з кожної області, дипломати, колишній міський голова Олександр Омельченко. Та головною ознакою цього дня було не високе представництво можновладців на площі, а відсутність фальші у словах, сльозах і просто скорботному мовчанні людей.

Зате, як на авторський суб'єктивний погляд, нею були просякнуті присвячені темі ток-шоу з їх принципом плюралізму. Справа не в тому, що хтось вважає — чи робить такий вигляд — голодомор вигадкою «буржуазних націоналістів». Запрошувати їх у ці дні до висловлювання альтернативної думки — з іронічними посмішками на добре вгодованих обличчях — все одно, що викликати дух Геббельса у дні вшанування жертв холокосту. Це не тільки цинічна наруга над багатомільйонними жертвами «вигадки». Це — просто гидко по-людськи.

...Цього року вперше в Москві відбулося поминальне богослужіння за жертвами голодомору в Україні — в Богоявленському кафедральному соборі. Панахиди та інші меморіальні заходи відбулися і в багатьох регіонах РФ, де компактно проживають українці.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

***

У ДОНЕЦЬКУ відбувся велелюдний мітинг біля пам'ятника жертвам політичних репресій і голодомору на Рутченківському полі. Покладено квіти до меморіальної дошки на будівлі державної музичної академії імені С. Прокоф'єва, де свого часу розміщувалося обласне управління НКВС, а також до барельєфа Василя Стуса на філфаку Донецького національного університету. У навчальному закладі пройшла науково-практична конференція, присвячена голодомору 1932—33 років на Донеччині, **інформує наш власкор Ліна КУЩ.**

***

Напередодні Віктор Ющенко взяв участь у відкритті дерев'яного хреста-пам'ятника жертвам голодомору в Сергіївці Прилуцького району **НА ЧЕРНІГІВЩИНІ.** Він зауважив, що «такі пам'ятники мають бути у тисячах українських сіл. Наш спільний обов'язок — згадати, що було з нашими дідами і прадідами». У цьому селі у 1933 році без їжі померли понад 1000 хліборобів та їхніх дітей. Подякувавши сергіївцям за їхню ініціативу, Президент разом із школярами взяв участь у відкритті калинового гаю у пам'ять про загиблих, **повідомляє наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

***

У ЛЬВОВІ даниною пам'яті убієнних стало перепоховання останків жертв політичних репресій в обласному центрі та місті Жовкві. Після 1939 року сталінський режим впроваджував у Галичині свої методи «вправляння мізків»: виселення в Сибір, Казахстан, масові розстріли. Лише в третій декаді червня 1941 року у львівських тюрмах знищили сім тисяч політв'язнів. Останки майже 270 людей знайдено у 2002 році в підвалах монастиря отців-василіанів у Жовкві. За висновками судмедекспертів, чимало їх належало дітям до 15 років, жінкам. У деяких хребтах були забиті цвяхи. Свого часу приміщення монастиря використовувалося спецбойовиками НКВС, **повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

***

НА ХЕРСОНЩИНІ жителі селища Антонівки на власні кошти спорудили пам'ятний знак на згадку про своїх земляків, які померли у дні голодомору. Ініціатором виступила корінна мешканка Антонівки Ганна Зарудня. Місце встановлення хреста визначив краєзнавець Григорій Теремченко. На глибині двох штиків лопати земля виявилася переповненою людськими кістками, **повідомляє наш власний кореспондент Алла БРУСИЛОВА.**

***

У ЧЕРКАСАХ у Соборному парку відкрито пам'ятний знак жертвам голодоморів та політичних репресій. У гранітному меморіалі автори Анатолій та Лідія Ніколенки зобразили трагічну постать матері-України, розіп'ятої на хресті. Кам'яне коло навкруг знака символізує вічність, незнищенну пам'ять поколінь, **передає наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

***

У СІМФЕРОПОЛІ учасники численного траурного мітингу ухвалили звернення до Президента і Верховної Ради України, в якому наголошено на потребі негайного прийняття парламентом країни постанови «Про голодомор в Україні». Кримчани висловилися про необхідність підтримати ініціативу встановлення у Сімферополі пам`ятника жертвам голодоморів і політичних репресій, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

***

«Поїзд скорботи» з участю громади **КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ** Хмельницької області запалив свічки у тих куточках, де в страшні роки знищено тисячі земляків. Зокрема, у селі Гуменці, де два роки тому встановлено пам'ятник односельцям, знищеним сталінським режимом, на «Хуторі смерті» (колишній хутір Загальського), де енкавеесівці в 37—38 роках по-звірячому вбили понад три тисячі людей. Серед закатованих — і відомий український композитор, диригент і педагог Михайло Коссак. Щоб не чути було розстрілів, кати на цілу ніч вмикали мотори...

Зал пам'яті жертв голодомору відкрито в навчально-виховному комплексі (НВК) №9 міста Кам'янця-Подільського. Серії робіт юних художників ілюструють минуле України, красу і духовне багатство нашої землі, **інформує наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.**

***

У СЕВАСТОПОЛІ на мітинг-реквієм пам'яті жертв голодоморів і політичних репресій зібралися представники Військово-Морських сил Збройних сил України, громадських і політичних рухів. Після покладання вінків першими поминальні свічки запалили голова міської ради Валерій Саратов **(на знімку)** і голова міської держадміністрації Сергій Куніцин.

Водночас під час римо-католицького богослужіння єпископ Одесько-Сімферопольської діоцезії РКЦ владика Броніслав Бернадський у своїй проповіді закликав пам'ятати про трагічні факти вітчизняної історії і підкреслив, що голодомор страшний не так фізичними смертями людей, як спробами умертвіння духу народу, **передає наш власкор Микола МАГДИЧ.**

Фото автора.



Вирішуватиметься доля міністрів

На засіданні координаційної ради парламентської коаліції Прем'єр-міністр України звернувся з проханням зарезервувати нинішнього пленарного тижня розгляд кадрових питань. Імовірно, що сьогодні парламент вирішуватиме долі вакантних посад міністрів, а також тих урядовців, котрі призначені в уряд за квотою «Нашої України» і написали заяви про відставку. А в четвер, можливо, депутати визначаться стосовно міністрів закордонних справ та оборони України.



Про це повідомив на прес-конференції Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк. Але які рішення щодо міністрів може бути прийнято, А. Мартинюк прогнозувати не став: «Які будуть рішення — мені важко передбачити, з урядом консультації ще не проводили».

За словами Першого заступника Голови Верховної Ради, профільний парламентський комітет пропонував на погоджувальній раді заслухати у п'ятницю, 1 грудня, звіт міністра внутрішніх справ України Юрія Луценка, керуючись наявними і документально підтвердженими фактами зловживань у МВС. Однак, логічніше, вважає А. Мартинюк, не викликати знову на килим міністра, а заслухати попередній, тимчасової слідчої комісії Верховної Ради звіт з розслідування зловживань у МВС. До того ж, нагадав А. Мартинюк, згідно з попереднім рішенням парламенту у грудні мають відбутися звіти п'яти тимчасових слідчих та спеціальних комісій Верховної Ради, створених парламентом. Імовірно також, що нинішнього пленарного тижня парламент створить ще одну слідчу комісію — з вивчення використання коштів, отриманих від приватизації «Криворіжсталі». А це — 20 млрд. грн.

Говорячи про ухвалені парламентом зміни до законів щодо оподаткування, А. Мартинюк зауважив, що вперше за багато років зміни до податкового законодавства схвалено до прийняття держбюджету на наступний рік. Тепер, наголосив Перший заступник Голови Верховної Ради, Президент України має оперативно відреагувати на цей закон — або підписати його, або повернути до парламенту. У такому разі, на жаль, доведеться знову повертатися до податкових новацій через закон про держбюджет. Так само пропонується вилучити з державного кошторису і схвалити окремим законом перелік об'єктів для приватизації у 2007 році. Відповідний законопроект парламент планує розглянути у середу.

Коментуючи проект закону про визнання голодомору 1932—33 років геноцидом, Адам Мартинюк припустив, що у результаті політичного протистояння парламент може не прийняти жоден варіант закону. На його думку, варто визнати, що у 1932—33 роках був страшний голод у багатьох регіонах СРСР і не лише в Україні, а й на Поволжі, Кубані, Білорусі. Однак визнавати цей голод геноцидом, вважає А. Мартинюк, не можна. Бо, за його словами, згідно з Конвенцією ООН геноцидом можна вважати цілеспрямоване знищення народу за національною чи расовою ознакою, а під час голоду 1932—33 років в українських селах вмирали не лише українці. До того ж, переконаний Перший заступник Голови Верховної Ради, оцінка подій понад 70-літньої давнини не підпадає під дію закону, а варто ухвалити постанову, заяву чи звернення Верховної Ради. До того ж, на його думку, з боку Президента України некоректно вимагати від Верховної Ради прийняти подібний закон, як і будь-який інший. Адже парламент — це незалежний орган влади і віддзеркалення українського суспільства.

Коментуючи ініціативу глави держави про створення нової конституційної комісії, А. Мартинюк наголосив: таку комісію, яка виступатиме суб'єктом законодавчої ініціативи, може створити лише той орган влади, який має право приймати Конституцію. Тобто Верховна Рада за аналогією з 1994 роком може утворити спільну комісію, де співголовами будуть Голова Верховної Ради та Президент України. Якщо конституційну комісію буде створено указом Президента, це не відповідатиме Конституції. Глава держави, зауважив А. Мартинюк, може створити лише дорадчий орган. Якщо ж конституційну комісію таки буде створено указом Президента, Верховна Рада, як і Кабмін, заявив А. Мартинюк, не надаватиме до неї своїх представників.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Танк-пам'ятник відправили на металобрухт

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

«Шанобливе ставлення до пам'яті про Перемогу і ветеранів Великої Вітчизняної війни є священним обов'язком держави і громадян України». (Із закону України).

Як виконується Закон «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років» щодо збереження братських могил, архітектурних, скульптурних та інших споруд і об'єктів, які увічнюють пам'ять про війну та її учасників у Київській області — ці питання були темою виїзного засідання Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, яке відбулося в Переяслав-Хмельницькому під головуванням Петра Цибенка.

Зазначу, це був досить вдалий вибір місця проведення виїзного засідання. Переяслав-Хмельницький — місто, відоме своїми історико-етнографічними музеями, що входять до складу Національного заповідника «Переяслав», і пам'ятками про війну. Один з них — музей-діорама «Бої за Дніпро в районі Переяслава-Хмельницького восени 1943 року», в якому побували учасники засідання. Вони відвідали й поклали квіти до пам'ятника героям, що полягли за визволення Переяславщини, меморіального комплексу загиблим переяславцям, спорудженого в 1995 році переважно за кошти мешканців міста, поряд з яким розмістили цілий арсенал бойової техніки воєнних часів, пам'ятника учасникам боїв за Букринський плацдарм, який було встановлено до 60-річчя Перемоги.

І хоч який пам'ятник, архітектурну чи скульптурну споруду не відвідали б учасники засідання, скрізь на власні очі бачили дбайливе ставлення до їх збереження. Переконувалися, що їх кількість примножується, що тут шанобливо ставляться до пам'яті про безсмертний подвиг народу—переможця над фашизмом.

Проте зовсім інший характер і зміст мало саме засідання комітету. Вже після певною мірою заспокійливої доповіді (загалом все гаразд) начальника обласного управління культури Віктора Шлапака. Зазначалося, зокрема, що в області чимало воєнних поховань 1941—1945 років, споруд і об'єктів, що увічнюють пам'ять про війну та її учасників, занедбано. У Ставищанському районі, приміром, із 24 пам'ятників невідкладного ремонту потребують 10. Таке становище у Володарському та інших районах.

Не скрізь місцеві органи дбають про дотримання порядку на території меморіалів, парків Слави, зокрема у Білій Церкві, де поховано 1207 радянських і чехословацьких воїнів.

Особливу тривогу викликають занедбані, а то й фактично зруйновані пам'ятники воїнам Великої Вітчизняної війни у Поліському районі, з якого відселено чимало сіл, потерпілих від Чорнобильської катастрофи.

Наводили й найбільш гучний факт вандалізму в Таращанському районі. Там з відома райдержадміністрації років зо два тому знято танк-пам'ятник і відправлено на металобрухт... Він нібито страхав людей, заважав їм. Дивне рішення і пояснення, які ще не знайшли належної правової оцінки.

Розглянувши підсумки виїзного засідання, комітет у своєму остаточному рішенні рекомендує обласній держадміністрації вжити додаткових заходів до повнішого виконання Закону України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років», про який, між іншим, керівники деяких органів влади та інші посадові особи навіть не знають.

Визнано за потрібне прискорити проведення інвентаризації та державного обліку охоронних об'єктів колишнього Київського укріпрайону, в якому розміщено 217 оборонних споруд поясу бойової слави, що нині геть занедбані. Комітет схвально поставився до запевнення Київської обласної ради й держадміністрації про їхній намір збільшити фінансування на збереження в належному стані пам'яток, що увічнюють Перемогу та її учасників.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

■ ФОТОФАКТ



У Бібліотеці української літератури в Москві відбувся вечір, присвячений 205-й річниці з дня народження видатного письменника, збирача і тлумача фольклору, лексикографа, уродженця України Володимира Даля.

Фото прес-служби Бібліотеки української літератури в Москві.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Опозиція проявила характер

На черговій сесії Житомирської обласної ради, на розгляд якої були винесені бюджетно-майнові питання, з перших хвилин виникла інтрига з присмаком скандалу. Під час обговорення порядку денного керівник фракції БЮТ Віталій Францув запропонував включити до нього додатковий пункт: про припинення повноважень голови постійної комісії з питань бюджету і комунальної власності Бориса Буряченка — депутата від «Нашої України». Цю посаду можна вважати ключовою, адже обласна рада перебрала на себе управління майном, що належить до спільної власності територіальних громад області.

Аргументи депутати слухали мовчки. Сам Б. Буряченко одразу залишив зал засідань. Замість нього спростовувати викладені факти взявся колега по фракції, але, схоже, це йому не вдалося.

В. Францув звинуватив Б. Буряченка в тому, що той продавлює через комісію рішення, які не витримують критики. Особливо промовистою була винесена на цю сесію пропозиція комісії передати в оренду на десять років приміщення в центрі Житомира площею 257 квадратних метрів з орендною платою 29 гривень за квадратний метр для організації азартних ігор на гральних автоматах.

— Важливішої справи в Житомирі немає? — іронізував В. Францув, запитуючи, за скільки років така низька сума орендної плати за нинішніх темпів інфляції перетвориться на нуль.

Аналіз ще однієї пропозиції постійної комісії про оренду майна закінчився риторичними запитаннями: «Це ми так дбаємо про наповнення бюджету? Чи треба називати прізвище власника фірми, якій так щастить з орендою?»

Прізвище депутати, очевидно, знають добре, бо за припинення повноважень голови комісії проголосувала й частина однопартійців. Зрозуміти, наскільки це відчутний удар по фракції «НУ», допоможе такий факт: під час минулих виборів Б. Буряченко очолював обласний штаб «Нашої України». Назвати нового керівника постійної комісії було запропоновано фракції БЮТ. Це перше її «крісло» в обласній раді після того, як залишилася без жодної керівної посади, опинившись у квітні в опозиції до коаліції, основу якої становлять помаранчеві та біло-сині.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Напад під контролем

З численними травмами і струсом мозку директора ТРК «Новобузьке телерадіомовлення» Ольгу Путік госпіталізовано до Новобузької районної лікарні.

За інформацією, отриманою народним депутатом України Миколою Кругловим від голови Новобузької райради Валентини Терзієвої, є ознаки замовленого злочину, пов'язаного з професійною діяльністю постраждалої. М. Круглов зв'язався з начальником обласного управління Міністерства внутрішніх справ у Миколаївській області Анатолієм Науменком, який одразу виїхав на місце події. Крім того, народний депутат України звернувся з офіційним листом до прокурора Миколаївської області Миколи Стоянова з проханням узяти розслідування під особистий контроль.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

■ ВИБОРИ

На один мандат — 41 кандидат

За попередніми даними, вибори міського чернігівського голови відбулися. В них взяли участь 34,7 відсотка виборців. У бюлетені для голосування потрапив 41 кандидат. Щоправда, після відставки з посади міського голови Миколи Рудьковського за впливове крісло вирішило позмагатися майже 60 претендентів. На щастя виборців, частину з них не зареєстрували, а дехто сам відмовився від подальшої боротьби.

За даними екзит-полів «Правочину» та «Опори», найбільше голосів виборців — відповідно 41,2 та 38,9 відсотка — набрав Олександр Соколов, який до М. Рудьковського був міським головою. Сергій Вітренко (БЮТ), за попередніми підсумками, отримав лише 11,6 відсотка голосів, Володимир Лещенко (представник КПУ) — 10,7.

Незважаючи на те, що незалежні спостерігачі не помітили значних порушень виборчого законодавства під час голосування на дільницях, деякі команди аутсайдерів уже готують позови про визнання виборів недійсними.

А минулого четверга було «заміновано» редакційно-видавничий комплекс «Деснянська правда», де друкувалася виборча документація. На кілька годин було паралізовано діяльність територіальної виборчої комісії, дільничних комісій (мали отримувати протоколи) та й усього міста: міліція, шукаючи вибухівку, зупинила рух транспорту проспектом Перемоги. Всю ніч з 25 на 26 листопада відбувалися суди, на яких розглядалися численні скарги кандидатів на посаду міського голови.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Не обійшлося без скандалу

Досить мляво відбувалися вибори міського голови в Кіровограді — на дільниці завітало лише 22 відсотки виборців. За даними неофіційного екзит-полу, найбільшу кількість голосів (16 відсотків) набрав 26-річний депутат міськради Олександр Дануца. Втім, ця цифра не викликає довіри, бо опитування проводилося представниками штабу названого кандидата.

Перевибори міського голови Кіровограда традиційно не обійшлися без скандалу. Хрест на волевиявленні виборців може поставити майже детективна історія, що сталася з одним із претендентів на місце очільника міста.

У суботу о 23.20 міська територіальна виборча комісія вирішила позбавити потенційного лідера перегонів директора ТОВ «Найкен» Олександра Нікуліна права брати участь у виборах. Кандидат звернувся до місцевого суду Ленінського району, який призупинив дію рішення ТВК. Однак, зважаючи на те, що ні судовим виконавцям, ні самому кандидатові не вдалося розшукати постанову ТВК, суд скасував власне рішення, мотивуючи це тим, що суд не може скасовувати дію документа, якого не має у своєму розпорядженні. Вранці у день виборів таємничий документ з'явився на більшості дільниць, і навпроти прізвища Олександра Нікуліна було проставлено штамп «Вибув».

Екс-кандидат уже звернувся з позовом до суду про визнання виборів міського голови в Кіровограді недійсними. Він вважає, що його незаконно позбавили права бути обраним на посаду, наполягає на тому, що ТВК, приймаючи рішення, не мала кворуму і до того ж відмовилася надати йому копію постанови.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

УКРАЇНСЬКА АРМІЯ ПОТРЕБУЄ КАРДИНАЛЬНОГО РЕФОРМУВАННЯ

Нема особливого секрету, що останні місяці в країні спостерігається певне напруження у відносинах між президентською і парламентською гілками влади, а всередині Верховної Ради України — не менш гостре протистояння між правлячою коаліцією та поки що не консолідованою опозицією. І справа тут не зовсім у різному розумінні суті конституційної реформи, яка майже рік визначає характер відносин між вищими складовими державної влади в Україні. Насправді відбувається нормальний для демократичного суспільства процес «притирання» різних політичних сил у представницькій владі, коли жодна з них не має абсолютної переваги. Цій боротьбі не потрібно надавати надлишкової драматизації — зрештою, протистояння партій і фракцій у парламенті відбиває реальну відмінність у розумінні своїх інтересів і між самими інтересами у різних складових українського народу.



Усі ці міркування наводимо лише для того, щоб наголосити: є справи, в яких суспільство не може дозволити собі не те що компромісу, а й незначної помилки. Йдеться про оборону держави, завдання і стан її армії.

Зовсім недавно Верховна Рада України заслухала звіт Міністерства оборони, а Кабінет Міністрів України — матеріали перевірки його діяльності (здійсненої Головним контрольно-ревізійним управлінням). Тут не ставиться за мету підтримати чи заперечити матеріали зазначеного звіту чи цієї перевірки, але не можна пропустити нагоду, щоби не загострити увагу української громадськості на актуальних проблемах життя і перспектив української армії, бо в політичних баталіях останніх років надто вже занедбано увагу до вітчизняних Збройних сил, до їх належного фінансового, матеріального, зрештою, і кадрового забезпечення.

У жодній державі армія не може бути ні приводом, ні тим більше інструментом для задоволення будь-яких нетотожних загальним інтересам всієї держави і народу вузько політичних цілей — і крапка (як полюбляє завершувати свої аргументи міністр оборони). Інакше не буде ні цієї держави, ні, зрозуміло, демократії в ній. І в цьому сенсі не можна сприйняти як державницьку позицію міністра оборони пана А. Гриценка, який вбачає в самій постановці питання про проблеми Збройних сил та заслуховування у Верховній Раді й Кабінеті Міністрів як зайву можливість звести рахунки чи як засіб набути комусь додаткових переваг у політичному протиборстві влади і опозиції.

Головне контрольно-ревізійне управління України констатує величезні втрати бюджетних коштів у цілій низці міністерств і відомств. Безпрецедентні за обсягами та масштабністю фінансові порушення мають місце в Міністерстві оборони. Так, прямі фінансові порушення фахівці Контрольно-ревізійного управління оцінюють у 2,9 млрд. грн., від незаконних операцій із земельними ресурсами, що перебували у віданні цього міністерства, держава втратила не менш як 1,8 млрд. грн. Інші втрати унаслідок зловживань, які мають системний характер, сягають 1,8 млрд. грн. Цифри вражають. Однак міністр оборони не зміг кваліфіковано і доступно роз'яснити, в чому корінні причини таких корупційних метастаз, задовольнившися тим, що він особисто «нічого не крав», водночас все пояснюючи «політичним замовленням».

Виступаючи нещодавно на одній з популярних телевізійних передач, пан міністр стверджував, що незаконні приватизаційні операції, кричущі розкрадання матеріальних і фінансових активів, особливо під час відчуження військового майна, будівель, приміщень тощо, не мають до його системи жодного стосунку; цим займаються не підвідомчі міністерству структури. Водночас голова Фонду державного майна України в одному з інтерв'ю стверджує, що нинішній глава Міністерства оборони тривалий час «відбивався» від передачі відповідних повноважень ФДМ, не візував відповідні постанови уряду, звинувачуючи Фонд держмайна у спробах загарбати «військову власність» (див. «Кіевскій телеграфъ», 24—30 листопада).

Керівник Міністерства оборони намагається довести, що лише з часів його керівництва в українській армії розпочалася справжня робота з розбудови Збройних сил. У його звіті Верховній Раді (як підрахували деякі парламентарії) щонайменше 12 разів прозвучав слоган «уперше». Таким, наприклад, було твердження, що в українській армії «вперше» розроблено Державну програму розвитку Збройних сил України (хоч документ під такою назвою розроблено ще 1997 року, затверджено указами Президента в 1997 і 2000 роках). Військовий міністр чомусь стверджує, що за час його керівництва «вперше» підписано бойові формуляри частин і з'єднань, хоча військова частина без формуляру — що громадянин без паспорта. Їх і раніше розробляли і підписували; може, обновилися —однак невелике це досягнення. А якщо визнати за новизну вписане в ці формуляри завдання бойовим частинам боротися з пташиним грипом або забезпечення населення питною водою, то треба вже придивитися до тих формулярів уважніше. Чи треба утримувати армію з танками і літаками для боротьби з пташиним грипом?

■ ■ ■

У жодній державі армія не може бути ні приводом, ні тим більше інструментом для задоволення будь-яких нетотожних загальним інтересам всієї держави і народу вузько політичних цілей

■

Армію в державі створюють не для того, щоби боротися з інфекціями і навіть з природними лихами. Так, коли вона вже є, вище керівництво держави (а не міністр оборони) може прийняти рішення про її залучення для ліквідації надзвичайних ситуацій — на кшталт катастрофічної повені в Закарпатті. І кожного разу це є свідченням не належного стану армії, а неналежного розвитку спеціально призначених для таких випадків державних інституцій.

Час, зрештою, припинити згадування про «тяжку спадщину». Так, Україна отримала після розпаду СРСР велетенську, але вже морально дестабілізовану армію (понад 750 тис. лише особового складу), непомірно велику кількість застарілого озброєння і майже непридатних боєприпасів. Після набуття незалежності Україною армія невпинно скорочувалася. Ці процеси дуже боляче сприймаються і суспільством, і самими військовослужбовцями — головним чином через соціальну непідготовленість і відсутність адекватної фінансової підтримки. Українська армія виявилась не готовою до принципових змін.

Ми не можемо заспокоюватися тим, що на початку XXI століття для України склалася справді унікальна ситуація, коли ніхто з безпосередніх сусідів України не має наміру здійснювати проти нашої держави збройну агресію. Це дає можливість спокійно, без поспіху (але й без зволікання!) провести реформування Збройних сил, щоб вони могли відбити широкомасштабну агресію з будь-якого напрямку, вести боротьбу нарівні з найнебезпечнішим супротивником.

Наша нинішня армія, хоч як гірко це визнавати, не готова й не здатна захистити свою країну від сучасних загроз і тим більше тих, які можуть виникнути через 30—50 років. Сучасність потребує іншої теорії, інших людей. Але рішення проблеми не в тім, щоб просто взяти й розігнати наявні війська, а в тім, щоб планомірно створювати принципово нові структури, поступово заміняючи ними старі. Необхідна армія з новою теорією, новою структурою, новими кадрами, новим озброєнням. Першим кроком може бути визначення основних напрямків розробки теорії й на її основі формулювання перспективних завдань, визначення структур нових форм, вимог до нових видів бойової техніки, що діє в різних середовищах, до особового складу, кадрів, організації їх навчання.

Міністр не говорить про те, що майбутній армії для убезпечення від можливих загроз потрібні принципово нові війська — наприклад, інформаційні, аналогів яким раніш узагалі не існувало. Їхнє завдання — формування потрібної реальності в суспільній свідомості, психологічне придушення супротивника, інформування й дезінформування, порушення інформаційних мереж супротивника й захист своїх.

Непридатні для сучасної армії керівні кадри, які не вміють особисто відстежувати ситуацію на дисплеях контролю космічної, повітряної й наземної обстановки, нездатні особисто перепрограмувати розвідувально-ударні або роботизовані бойові комплекси та керувати ними. Зникнуть і добре знайомі всім паперові карти, на яких оператори малюють стрілки, їх замінять електронні карти, що відображають ситуацію на всьому театрі воєнних дій і на окремих його ділянках, що дають змогу приймати самостійно рішення в інтересах виконання головного завдання на застосування тактичного, оперативного або стратегічного розвідувально-ударного комплексу.

Військова техніка й озброєння, наявні в наших військах і здатні вироблятися нашим ВПК, принципово не підходять для ведення перспективних воєн. У контексті попередніх роздумів слід категорично заявити, що саме у відношенні до власної армії ніяка демократія не може дозволити собі пустопорожні чи навіть змістовні суперечки, викликані різними ідеологічними або електоральними інтересами тих чи інших політичних сил, партій, парламентських фракцій тощо. Танки й бронетранспортери, призначені для боїв, коли були суцільні лінії зіткнення з супротивником, поділу на «фронт», «тил», «фланг», не годяться для боїв без флангів і тилу. Потрібна зброя, що поєднує власний інтелект й інтелект солдата.

Не за горами час, коли взагалі відійде в минула зброя, яка вражає на смерть вибуховою хвилею, проникаючою радіацією, кумулятивним струменем або осколками. В операціях буде застосовуватися зброя несмертельної (нелетальної) дії тощо. У світі вже є високоточні снаряди й міни, споряджені гумовими кульками.

До цієї зброї можна додати озброєння принципово нових типів: інформаційно-психологічне, психотропне, геомагнітне й електромагнітне, акустичне. У наукових розробках готується біологічна зброя для ураження бойової техніки: керовані програмою віруси поїдають усе, створене на основі нафтопродуктів. Є хімічна зброя нового типу: швидкотвердні аерозолі, які зупиняють усе, що рухається; гелі, що клеять, і акрилові пінні суспензії; інгібітори припинення згоряння палива; надслизькі речовини, смердючі боєприпаси, антистатики і снотворні речовини. За експертними оцінками, лише США вже витратили на розробку різного роду отруйної, психотропної, звукової, електричної, біологічної зброї близько 16 млрд. доларів. Коли ж ми порівняємо з цими вимогами реально існуючу українську армію, зрозуміємо, що її треба просто повністю будувати наново. Пояснення, що «такі зараз можливості держави», не витримують ніякої критики.

Зрозуміло, що нинішнє фінансове забезпечення армії хронічно відстає не лише від потреб, а й від встановленого законодавством нормативу. Перепоною на шляху реалізації конституційно встановлених гарантій військовослужбовцям є безпосереднє порушення чинного законодавства, підміна законів відомчими нормативними актами, непрофесіональні дії, безвідповідальність і, головне, — нахабна користливість посадових осіб, що займають найвищі щаблі в Міністерстві оборони, до чиїх прямих обов'язків входить всебічна реалізація законних прав військовослужбовців. Остання перевірка даного відомства є цьому реальним підтвердженням.

■ ■ ■

Наша нинішня армія, хоч як гірко це визнавати, не готова й не здатна захистити свою країну від сучасних загроз і тим більше тих, які можуть виникнути через 30—50 років

■

Міністерством оборони України не виконано визначені указами Президента України завдання про створення сприятливих умов для фінансування будівництва житла військовослужбовцям та членам їхніх сімей за рахунок державного бюджету, а також завдяки використанню іпотеки та інших фінансових ресурсів.

Створена відповідно до чинного законодавства система фінансування будівництва житла за рахунок інвестицій не спрацювала через безконтрольність замовників будівництва, що призвело до системних бюджетних правопорушень, а саме: рух інвестицій здійснювався всупереч вимогам ст. 48 Бюджетного кодексу, тобто поза межами казначейського виконання державного бюджету і, таким чином, поза межами державного контролю; інвестиції не були враховані в доходній та видатковій частинах держбюджету; на суму інвестицій інвесторам були зменшені податкові зобов'язання зі сплати до державного бюджету на прибуток без фактичного отримання житла військовослужбовцями. Таким чином, держава зазнала подвійного збитку.

Необхідно також відзначити, що відсутність у Міністерстві оборони України системи належного внутрішнього фінансового контролю, недотримання принципів ефективності та законності при витрачанні бюджетних коштів й отриманих у вигляді інвестицій призвели до порушень бюджетного законодавства, зокрема статей 7, 10, 22, 23 Бюджетного кодексу України. На додаток до цього, нормативно-правовими документами не врегульовано механізм обліку коштів, які надходять до даного силового відомства від сторонніх організацій для здійснення широкого спектру соціальних заходів, що мали б ефективніше захищати інтереси військовослужбовців та їхніх сімей, однак на ділі використовувалися в корупційному варіанті.

Ми живемо не за кордоном, а в нашій країні й уявляємо собі всі її економічні можливості. Якби ми змогли раціонально використати той могутній потенціал, яким володіє Україна, при розумній організації та вдумливих підходах, то вже сьогодні можна знайти кошти для створення гідних умов життя своїм захисникам.

Отже, міністру оборонного відомства важливо було б говорити не про «політичні замовлення», а саме про конкретні кроки в напрямку досягнення кардинальних і якісних зрушень в системі Збройних сил, які висуває сучасний цивілізаційний розвиток. Без гідних Збройних сил жодна країна, і тим більше демократична, не може бути сильною, вільною і процвітаючою.

Але держава, прагнучи мати необхідний рівень безпеки, зобов'язана надати всі можливі ресурси тим, хто буде цю безпеку захищати. Бажання служити певному державному ладові, а тим більше захищати його з ризиком для життя виникає не після простого роз'яснення громадянинові його прав і обов'язків, а на реальному розумінні того, що ці обов'язки не нав'язані згори, що ці декларовані права забезпечені й наповнені матеріальним змістом.

Право осіб, які присвятили своє життя служінню у Збройних силах, на особливий рівень захисту їх соціального статусу з боку держави випливає з того, що вони всім змістом своєї діяльності істотно обмежені в можливості користуватися значною часткою можливостей і свобод, які належать громадянину ринково-демократичного суспільства. Ці обмеження існують не просто як елемент самої військової служби, а прямо передбачені в законодавстві. Так, Закон України від 20 грудня 1991 року «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їхніх сімей» статтею 5, зокрема, забороняє їм вступати в політичні партії та рухи, брати участь у страйках. Стаття 8 категорично забороняє підприємницьку діяльність. Власне, якби такої заборони і не існувало, то зрозуміло, що сам характер військової служби не залишає військовослужбовцеві вільного часу, прив'язуючи його до одного місця, нерідко віддаленого від промислових і торговельних центрів, тому реальна підприємницька діяльність для солдата, прапорщика чи офіцера не може бути ефективною. Тобто, на відміну від інших громадян, службовець Збройних сил не має додаткових можливостей забезпечити добробут для себе і своєї сім'ї, змушений обмежуватися лише тим грошовим і матеріальним утриманням, яке виділяє держава.

Отже, без продуманої й матеріально забезпеченої програми формування соціальної верстви суспільства, що могла б стати опорою обороноздатності країни, успіху в створенні надійної армії досягти не можна. Однак гарантувати абсолютне виконання конституційних вимог щодо соціального захисту військовослужбовців має в першу чергу міністр, домагаючись цього від своїх підлеглих, і в першу чергу від себе особисто, через професіональне виконання покладених обов'язків і функцій, неухильне дотримання чинного законодавства.

Однак замість цього міністр зміщує акценти, робить спроби ввести в оману керівництво держави, парламент, суспільство щодо реального стану справ у підпорядкованому відомстві, чим заганяється в глухий кут вирішення проблем, які реально перешкоджають життєдіяльності й кардинальній перебудові Збройних сил України в нинішніх умовах.

Василь ВОЛГА,
народний депутат України.

Відомча освіта: крок вперед чи назад?

Наявна система відомчих вищих навчальних закладів (ВНЗ) МВС України була створена після здобуття нашою державою незалежності. Її існування було виправдано гострою потребою у фахівцях юридичного профілю для органів внутрішніх справ, штатна чисельність яких на той час становила півмільйона одиниць. Вважаю, що ми повинні бути вдячними творцям цієї системи. Адже тоді в Україні фахівців-юристів готували тільки юридичний інститут у Харкові, факультети університетів у Києві, Львові, Одесі, економіко-юридичний факультет у Донецьку. Їх випускники поповнювали як правоохоронні органи, так і господарські структури.

На цей час ситуація змінилася. Значно скоротився штат органів внутрішніх справ. Зростання кількості бажаючих отримати юридичну освіту обумовило той факт, що на сьогодні в Україні функціонують близько двохсот навчальних закладів, які готують юристів.

Звичайно, потребу в підготовці кадрів для системи МВС України це не зняло, оскільки існує специфіка правоохоронної діяльності.

Відомчі вищі навчальні заклади, які покликані задовольняти цю потребу, є складовою частиною системи органів внутрішніх справ. Було б помилкою розглядати їх діяльність поза зв'язком з процесами, що відбуваються у зазначеній системі.

На сьогодні випускники вищих навчальних закладів у комплектуванні практичних структур МВС становлять значну частку — 40—50% протягом останніх п'яти років.

Якщо проаналізувати стан справ із кадровим забезпеченням МВС, необхідно зазначити значні темпи плинності кадрів. Співвідношення кількості звільнених до прийнятих до ОВС у 2001 році становило 143,7%, а у 2005 році — 172,5%, тобто у 2005 році майже на двох звільнених припадав лише один прийнятий. Хоч за 9 місяців 2006 року кількість прийнятих перевищила кількість звільнених осіб начальницького складу (на 1328), це пояснюється виключно прийняттям на службу випускників вищих навчальних закладів, і на кінець року можна передбачити суттєву зміну ситуації.

Серед звільнених з органів внутрішніх справ найбільшу частку становлять працівники з вищою юридичною освітою та ті, хто пропрацював в органах внутрішніх справ від трьох до десяти років. Частка випускників у кількості звільнених з органів внутрішніх справ коливається у межах від 4 до 7% (у 2004 році — 7%, у 2005 році — 4%).

Враховуючи, що за останні п'ять років темпи плинності кадрів з органів внутрішніх справ мають тенденцію до зростання, механічне скорочення чисельності вищих навчальних закладів призведе до різкого скорочення кадрового потенціалу практичних структур, а отже — до зниження спроможності системи органів внутрішніх справ вирішувати завдання правоохоронної діяльності.

Оскільки звільненість, здебільшого, підготовлені та адаптовані до умов праці кадри, можна констатувати, що робота в органах внутрішніх справ на цей час є непривабливою для фахівців юридичного профілю.

Таким чином система відомчих навчальних закладів фактично забезпечує фахівцями інші галузі економіки, а не органи внутрішніх справ.

Мабуть, цим і обумовлена розгалуженість за напрямами та спеціальностями підготовки кадрів у вищих навчальних закладах МВС України.

Зараз вони готують фахівців за напрямами: право (правознавство, правоохоронна діяльність), психологія, соціологія (соціальна робота), економіка і підприємництво (фінанси, облік і аудит), комп'ютерні науки (інформаційні управляючі системи та технології), інформаційна безпека (захист інформації з обмеженим доступом), педагогічна освіта, менеджмент, філологія (переклад), інженерна механіка (автомобілі та автомобільне господарство), військові науки (службово-бойове застосування внутрішніх військ), специфічні категорії (управління у сфері правопорядку).

Найдорожчою є підготовка фахівців із соціології, найменша вартість підготовки фахівців військових наук. Підготовка фахівця у галузі права коштує майже шість тисяч гривень.

Цінність сучасного фахового рівня випускників вищих навчальних закладів системи МВС для самої системи МВС викликає певні сумніви. Адже це молодь, яка не має життєвого досвіду, тоді як повсякденна діяльність правоохоронця пов'язана з високим рівнем навантажень та виконанням відповідальних завдань, до яких вона часто не готова. Тому молодим випускникам складно адаптуватися до непростих умов праці в органах внутрішніх справ. Звідси всілякі негаразди, серйозний брак у роботі. Крім того, складно комплектувати випускниками практичні структури в сільській місцевості. Особи, які прийшли на навчання із села, туди, як правило, після закінчення ВНЗ не повертаються.

Усе зазначене підтверджують результати опитування начальників обласних, головних управлінь та управлінь МВС. Переважна більшість респондентів вважає, що вищі навчальні заклади системи МВС задовольняють потреби МВС у кадрах середнього начальницького складу у кількісному плані практично повністю (44,4%) та значною мірою (44,4%). Відповідаючи на аналогічне питання щодо ОВС сільської місцевості, половина респондентів зазначила, що кількість випускників, які йдуть працювати до сільських міськрайорганів, становить від 30 до 60 відсотків потреби.



Рівень готовності випускників ВНЗ МВС денної форми навчання до вирішення практичних завдань оперативно-службової діяльності більшість респондентів розцінює як задовільний. Полярні оцінки («добрий» і «незадовільний») у кількісному плані повністю врівноважують одна одну.

Не суперечать цій тезі відповіді на питання, хто з випускників — денної чи заочної форми навчання — краще справляється з виконанням службових обов'язків. Лише 22% респондентів віддали перевагу заочникам. Більшість (44,4%) вважає, що різниці між ними немає. Рішучу перевагу випускникам денної форми навчання більшість респондентів (55,5%) віддає, відповідаючи на питання щодо перспективи просування по службі. Не випадково більшість респондентів (дві третини) не вважають доцільним збільшувати обсяги прийому працівників МВС на заочну форму навчання.

Більшість респондентів (55,5%) не підтримала тезу про доповнення переліку існуючих спеціальностей такою, як «Правоохоронець».

Такій досить консервативній позиції опитаних суперечить зазначена більшістю з них поширеність серед випускників денної форми навчання ВНЗ МВС таких недоліків, як відірваність одержаних знань від потреб практики (77,8%), відсутність навичок копіткої, наполегливої праці (дві третини), невміння організувати робочий день (44,4%), а, головне те, що майже 90% респондентів висловилися на користь реформування ВНЗ МВС.

Ці дані фактично свідчать про низький рівень підготовки кадрів вищими навчальними закладами для потреб органів внутрішніх справ.

Водночас, респонденти відмовили ВНЗ іншої відомчої підпорядкованості у будь-яких пріоритетах.

Крім вад фахової підготовки, слід обов'язково врахувати соціальну незахищеність випускників: наявність гострої потреби у житлі, низька заробітна плата, відсутність можливості користуватися соціальними гарантіями, передбаченими Законом України «Про міліцію». На місцях, у практичних структурах, можливість вирішувати соціальні питання, особливо стосовно забезпечення житлом, відсутня, не працюють і законодавчі механізми їх вирішення.

Викладене свідчить, що процес реформування відомчої освіти не повинен бути деструктивним і складатись лише з механічного скорочення ВНЗ МВС або їх перепрофілювання за зразком системи навчальних закладів часів Радянського Союзу. Зараз 2006 рік і Україна повинна будувати власну систему освіти, виходячи з наявної тенденції світової глобалізації.

При цьому необхідно враховувати, що і сама система МВС України має зазнавати якісних перетворень, адже пріоритетна спрямованість її діяльності на захист прав і свобод громадян вимагає шукати нових підходів до її побудови, формування її відносин із громадянами. Не слід забувати і про необхідність підвищення престижу роботи в органах внутрішніх справ, реалізацію правових та соціальних гарантій їх працівників. Останнє є загальнодержавною проблемою.

Підготовка фахівця у галузі права коштує майже шість тисяч гривень.

До вирішення проблеми вдосконалення системи відомчої освіти слід підходити комплексно, створюючи умови плідної співпраці різних міністерств — МВС України, Міністерства економіки, Міністерства фінансів, Міністерства освіти і науки. Необхідно обов'язково враховувати приєднання України до Болонського процесу, що не означає відмову від усталеної системи вітчизняної освіти і сліпе копіювання європейських освітніх програм. Насамперед, має бути забезпечена якість освітянських послуг.

Останнє є проблемою всієї системи юридичної освіти, адже за даними Міністерства праці та соціальної політики України на початок листопада 2006 року на обліку служби зайнятості перебувало 26 тисяч 284 особи, які мають вищу освіту за спеціальністю «Правознавство». При цьому найбільшу частку становлять громадяни віком від 25 до 35 років. Серед усіх регіонів України найменший рівень безробітних юристів у Києві та Київській області, адже у мегаполісі легше знайти роботу, навіть і не за фахом.

Для того, щоб зробити перші значні кроки в напрямку вдосконалення відомчої освіти, на нашу думку, необхідно здійснити ряд заходів. Зокрема, оптимізувати розташування ВНЗ МВС з метою уникнення їх концентрації у певних регіонах. Тільки у Києві знаходяться два потужних навчальних заклади: Київський національний університет внутрішніх справ, якому підпорядкований Київський юридичний інститут внутрішніх справ, та Академія внутрішніх справ.

Слід також припинити підготовку фахівців за напрямами, не пов'язаними із діяльністю органів внутрішніх справ. У іншому випадку скоро дійдемо до того, що готуватимемо медиків у відомчих навчальних закладах МВС. Необхідно вивчити можливість використання при підборі кадрів випускників юридичних навчальних закладів, не підпорядкованих МВС.

Враховуючи виключну важливість кадрової політики для органів внутрішніх справ, доцільно ввести посаду заступника міністра внутрішніх справ з кадрових питань та посади заступника з кадрових питань начальника головного управління, управління внутрішніх справ. При цьому статус цих посадових осіб повинен бути вищим за статус начальника галузевої служби.

Слід здійснювати відбір кадрів на навчання, виходячи з конкретних потреб у випускниках по кожній області, враховуючи при цьому наявність необхідних житлових умов кандидата на навчання. Цим може бути частково вирішена проблема забезпечення випускників житлом.

Це, так би мовити, тактика реформування. Що стосується стратегії, то необхідно розробити методики визначення потреби у випускниках для практичних структур органів внутрішніх справ, стандарт підготовки фахівця — правоохоронця, критерії оцінки якості освітянських послуг, які надаються вищими навчальними закладами системи МВС, вимоги до професорсько-викладацького складу. Зокрема, більшість начальників управлінь внутрішніх справ зазначали необхідність такої вимоги, як певний стаж роботи в практичних структурах органів внутрішніх справ для викладачів спеціальних дисциплін.

Необхідною передумовою успішного проведення реформування відомчої освіти є глибоке вивчення світової практики. Зокрема, доцільно з'ясувати, яка частка бюджету правоохоронних структур витрачається на підготовку кадрів. Після узагальнення цих даних можливо вирішувати питання про кількість навчальних закладів, які не обов'язково можуть бути вищими.

Отже, реформі відомчої освіти немає альтернативи. Однак для її проведення необхідна наявність політичної волі керівництва МВС України.

Сергій ГУСАРОВ,
народний депутат України,
кандидат юридичних наук.

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Боже, збав нас від «трамвайних методів». Напоум іншими

У країні, де, за результатами соціологічного дослідження Київського інституту управління імені Горшеніна, більш як 70 відсотків населення зараховують себе до категорії бідних, а 23,3 відсотка відзначають, що «ледве зводять кінці з кінцями», продовжували перейматися тарифами на комунальні послуги. Проплатами за нормальне побутове існування, себто умови життя.

Між іншим, варто очікувати, що цей відсоток, який зараховує себе до категорії бідних, найімовірніше, зросте. Це легко визначити, оперуючи офіційними цифрами, які люб'язно надає Київська міськдержадміністрація. Сьогодні Київ субсидує оплату житла більш як 9 тисячам київських сімей, і на це із столичного бюджету витрачають щороку 18 мільйонів гривень. З 1 грудня, за підрахунками КМДА, на субсидії претендують вже 200—300 тисяч сімей, яким треба виплатити більш як 350 мільйонів гривень компенсацій. Субсидії отримують і отримуватимуть бідні, а з грудня їх кількість тільки у Києві зросте в 33 рази. Щоб вчасно щомісячно обслуговувати потік людей, який зросте в 33 рази, яку ж треба армію додаткових чиновників, щоб пільговики не відчували незручностей?

Фінансово задовольнивши комунальну галузь, місцева влада взамін отримала невдоволених громадян, яких сильно вдарить по кишенях стрибок цін. Невдоволення громадян лише місцевою владою не закінчиться. Вони апелюватимуть і до вищих владних олімпів.

Хоча із «фінансовим задоволенням галузі» будуть проблеми. Невже ви серйозно вірите, що у державі, де сьогодні лише 30 відсотків громадян платять за послуги ЖКГ, завтра, після кількаразового підвищення цін, розштовхуючи ліктями одне одного, всі сто відсотків кинуться платити за послуги?

Жителі Донецька, приміром, у жовтні після підвищення деяких тарифів, оплатили тільки 5,2 відсотка необхідної суми. У Запоріжжі ситуація з оплатою послуг ЖКГ наближається до критичної межі.

Міський голова Ужгорода переконаний, що боротися з громадянами, які не платять за компослуги, можна лише силовими методами. На пам'ять приходить приклад біснуватого фюрера, який після приходу до влади у Німеччині дав наказ розстріляти 300 пасажирів трамваїв, які їхали «зайцями». Відтоді німцям навіть на думку не спадає їздити безплатно.

Та не все у міських господарствах таке сумне. Є й радісне. Наприклад, введення житла в експлуатацію в Україні за січень—вересень 2006 року зросло на 11,6 відсотка порівняно із січнем—вереснем 2005 року, і досягло рівня 5,047 мільйона квадратних метрів. А от за рахунок коштів державного бюджету побудовано 74,6 тисячі квадратних метрів, що становить лише 1,5 відсотка загального обсягу. Ось такі реалії.

На тижні багато ЗМІ оприлюднили думки російських експертів і політиків, що Україні слід готуватися до того, що Росія підвищуватиме ціну на газ. Мовляв, через дефіцит на внутрішньому ринку. Приміром, відомий політик Борис Нємцов підкреслив, що за останні шість років «Газпром» не розробив жодного нового родовища й не побудував жодного газопроводу. За його словами, в цей період видобуток газу зріс на 3 відсотки, а економіка Росії — на 50. І вона ж працює не на повітрі і воді.

Леонід БРОВЧЕНКО.



Посадові особи дніпропетровської регіональної митниці завдали шкоди державі більш як на 45 млн. грн. (Інтерфакс України)

Антимонопольний комітет України рекомендує МВС відмінити нав'язані Державтоінспекцією додаткові послуги під час видачі технічного талона

■ У НОМЕР

«Знахарі» і «цілителі» під ковпаком

Одеса. Комісія міської ради розпочала перевірку діяльності тих, хто називає себе представником нетрадиційної медицини. Під «депутатський ковпак» потрапили «цілителі», котрі не вказують в оголошенні відомостей про наявність наявних у них ліцензій Міністерства охорони здоров'я України. Перевіряють спочатку тих, хто постійно проживає в Одесі. А як бути з приїжджими «чудотворцями» і «ясновидцями», які гастролюють країною? Депутати міськради ухвалили рішення, що і вони не зможуть отримати право на здійснення своєї діяльності доти, доки не пройдуть відповідну перевірку в депутатській комісії.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Хто збудує автовокзал

Чернівці. Тут оголошено конкурс з визначенням інвестора для будівництва центрального міського автовокзалу. Головна його умова — використання інвестором для будівництва центрального міського автовокзалу земельної ділянки площею три гектари на околиці міста. За результатом конкурсу планують створити товариство з обмеженою відповідальністю, співзасновником якого буде міське комунальне підприємство, що володітиме 51 відсотком частки у Статутному фонді.

Сергій СУЛИМА.

■ ФОТОФАКТ



У центрі Ужгорода закінчується реставрація Горянської ротонди — унікального храму XI століття, занесеного до списку визначних пам'яток ЮНЕСКО. До початку зими майстри квапляться покрити християнську святиню новим дерев'яним дахом.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Півострів приваблює етнокультурно

Крим. Завтра у Кримському етнографічному музеї розпоче роботу Третя міжнародна науково-практична конференція «Культурно-етнографічний туризм у Криму. Традиції й перспективи розвитку». Серед організаторів — Міністерство курортів і туризму автономії, Бахчисарайський державний історико-культурний заповідник, Євпаторійська міськрада. Для численних учасників — туроператорів, спеціалістів туристичного супроводу, керівників культурно-етнографічних центрів, істориків, музеєзнавців і працівників культури — вони передбачили чотириденну програму з пленарними засіданнями й «круглими столами», культурними й екскурсійними заходами.

Віктор ХОМЕНКО.

Отруїлися мати з сином

Івано-Франківська область. Кілька днів пролежали в своїй хаті мертві мати з сином, аж поки сусіди не насторожилися, що давно не бачили їх на обійсті. Зайшовши до будинку, вони вжахнулись: 80-річна жінка та її 60-річний син отруїлися чадним газом через несправність димоходу. Нещастя сталося в селі Серафинці Городенківського району. Загалом на Івано-Франківщині цього року внаслідок отруєння чадним газом загинула 21 особа.

Дарина НАЗАРЧУК.

Дорогу в Європу залатають

Нову для України, але перевірену в Європі, технологію ремонту доріг — щебенево-мастичний асфальт — почали використовувати у Вінниці. Муніципальна влада нарешті взялася за найболючішу проблему — реконструкцію шляхів, на які досі бракувало грошей. Капітальний ремонт доріг міста востаннє робили ще, мабуть, перед Олімпіадою-80, а після цього обмежувалися сезонним латанням вибоїн.

Для виконання робіт Вінницька міська влада взяла муніципальну позику в 20 мільйонів гривень. Шляхи ремонтуватимуть крок за кроком, спочатку найважливіші магістральні, потім черга дійде і до найменших вулиць. На наступний рік уже заплановано роботи з відновлення тротуарів. Завдяки сучасній технології дороги виходять гладенькими та міцними, оскільки асфальт кладуть у два шари: вирівнювальний та основний. Це дає можливість збільшити термін їх експлуатації майже втричі.

Прес-служба Вінницької міської влади.

Спорткомплекс — з молотка. Що далі?

Недавній флагман вітчизняного електронного приладобудування зі світовим іменем — колишній Сумський завод електронних мікроскопів, а нині ВАТ «Селмі» — схоже, доживає останні дні. А опинився він у такому становищі тому, що держава кинула його напризволяще.

Щоб хоч якось послабити зашморг банкрутства, керівництво акціонерного товариства вдалося до безпрецедентних кроків: для погашення 2-мільйонної заборгованості із зарплати пустило з молотка спортивний комплекс. Тепер черга за одним із кращих в Україні дитячих оздоровчих таборів. Однак і цієї ін'єкції вистачить ненадовго. Вона лише відтягне агонію підприємства, яке ще вчора поставляло новітні прилади — електронні мікроскопи, мас-спектрометри та іншу унікальну продукцію до 30 країн світу: Південної Кореї, Франції, Німеччини, Аргентини... Якщо держава нині не допоможе насамперед фінансово «Селмі», кажуть на підприємстві, то завтра супертехнологічне виробництво, на якому працюють півтори тисячі рідкісних фахівців — учених, конструкторів та робітників, і само АТ піде з молотка. Таке враження, що дехто надто зацікавлений в агонії унікального підприємства і підштовхує його до повного банкрутства. Після чого ми змушені будемо щорічно витрачати не десятки, а сотні мільйонів не гривень, а доларів на придбання аналогічного устаткування за кордоном.



Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Державне майно за безцінь

(Початок на 1-й стор.).

Присутній на мітингу Володимир Басовський, старший науковий працівник Інституту гідромеханіки НАНУ взагалі не розуміє, на якій підставі було реалізовано майно, що перебуває у загальнодержавній власності. Він побоюється й за майбутнє ще одного приміщення — гуртожитку недалеко від центру Києва (вул. Ежена Потьє, 9) — у якому живе вже 25 років.

Віра Миколаївна Краковна, одна з підприємців, яким вказали на двері, впевнена, що ласі приміщення у елітних районах Києва передані іншим юридичним особам незаконно, та ще й за безцінь. 2000 кв. м., що перебували у власності НАНУ, за словами мітингувальників, відійшли за 6,5 мільйонів гривень. Підприємці й собі попросили фахівців оцінити майно й отримали зовсім іншу цифру — 5—6 мільйонів доларів (!) і це за мінімумом й незалежно від технічного стану приміщень.

Днями відбудеться чергове засідання Апеляційного суду, який має розглянути цю справу, а підприємці та трудовий колектив проведуть під стінами суду черговий мирний мітинг. Якщо справа не вирішиться, ладні вдатися до радикальніших дій, деякі з орендаторів навіть погрожували самоспаленням. Вони побоюються, що більш гуманні методи протесту наша влада вже перестала сприймати...

Анна БОЙКО.

Київ.

Без телевізора і без тепла

За борги судові виконавці арештували майно родини, яка мешкає в Ленінському районі Донецька. Як повідомили в «Донецькміськтепломережі», арешт накладено на виконання рішення суду про стягнення з сім'ї боргу за теплопостачання в сумі 1128 гривень. У боржників вилучили телевізор і відеомагнітофон. «Судове стягнення боргів із наших абонентів — крайній захід, але, на жаль, один із найбільш дієвих», — відзначив перший заступник директора комунального підприємства Олександр Семченко. За його словами, платежі падають, і так само падає тиск у газогонах. А це може призвести до серйозних проблем з опаленням.

Ліна КУЩ.

■ ЕТНОРЕКОРД

У київському Палаці спорту відбувся фестиваль етнічної культури «Етносезони-2006», де можна було познайомитися з розмаїтою індійською культурою: музикою, танцями, співами. Тут можна було і придбати традиційні індійські строї, зробити макіяж, поласувати у вегетаріанському кафе. Центральною подією свята стала презентація та пригощання всіх відвідувачів тортом-велетом вагою 1700 кілограмів, який отримав сертифікат Книги рекордів України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.



Загроза «хімічної атаки»

В Одеській області розташовано 184 склади, на яких зберігаються півтори тисячі тонн небезпечних для життя хімічних речовин.

— Йдеться про непридатні і заборонені хімічні засоби захисту рослин, — розповів «Голосу України» начальник державного управління екології і природних ресурсів в області Віталій Приймак. — 386 тонн з них належать до категорії «В», що класифікують як «невідомого походження».

Список хімічної отрути, яка реально загрожує життю людей, великий — ДДТ, хлорат магнію, фосфід цинку, ціаніди. Речовини свого часу завезли на поля, спорудивши для них тимчасові сховища. Пізніше з'ясувалося, що засоби — високотоксичні, небезпечні для людей і використовувати в сільському господарстві їх не можна. Сховища закидали, їх розграбували мародери, але велика частина отрутохімікатів зберігається просто неба. Хімречовини з дощами проникають у грунт, стікають у ріки, а звідти потрапляють до людей. Тому на їх утилізацію в Кодимському районі, куди вони звозяться з півночі регіону, з бюджету області в нинішньому році виділили 800 тисяч гривень.

Вл. інф.

Автогуманітарка — фальшивка

Півтора десятка справ порушили працівники Хмельницької митниці стосовно власників автомобілів, які їх ввозили в країну у вигляді гуманітарної допомоги. Насправді ж угоди дарування на машини не укладалися та нотаріально не засвідчувались. Деякі авто взагалі ввозили за підробними паспортами. Отож машини, загальна вартість яких становила близько чотирьохсот тисяч гривен, виявились не гуманітарною допомогою, а звичайною контрабандою.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Ювілейна зустріч

(Початок на 1-й стор.).

До білоруської столиці не приїхали глави урядів Грузії, Туркменистану та Узбекистану. Схоже, не буде і стовідсоткової явки з боку вищих керівників країн СНД. Поки що відомо напевно, що президент Туркменії Сапармурат Ніязов не приїде до Мінська. Тим часом, відповідно до заяв представників секретаріату Президента, Віктор Ющенко зацікавлений брати участь у саміті глав держав СНД у Мінську. Такий інтерес продиктований тим, що низка ініціатив Ющенка, з якими він виступив під час неформального саміту СНД у Казані (26 серпня 2005 року), виноситься на нинішній саміт СНД.

На майбутній зустрічі в Мінську Україна представить позицію, що передбачає трансформацію Співдружності в політичному плані в міждержавний механізм консультацій і переговорів, покликаний доповнити процес якісно нових повномасштабних, двосторонніх і багатосторонніх відносин між країнами-учасницями і сприяти розв'язанню спільних проблем. У свою чергу Москва має намір винести на обговорення Доповідь про підвищення ефективності Співдружності. Вона підготовлена спеціально створеною для цього за рішенням казанського саміту СНД Групою високого рівня — «Групою мудреців». Мова йде про модернізації СНД і її інститутів, їх адаптацію до нових реалій на основі прагматичного, збалансованого підходу, що поєднують назрілі реформи.

Учора в Мінську відбулася зустріч міністрів закордонних справ країн СНД. Обговорювали, зокрема, проблеми міграції, а також порядок денний сьогоднішнього заходу. Очікується, що однією з головних тем обговорення для лідерів країн Співдружності стануть ціни на російський газ. Принаймні очевидно, що, наприклад, в України і Білорусі є спільні інтереси в тому, щоб домовитися з Москвою про менш агресивне поводження «Газпрому» на теренах СНД. Казахстан, що нині головує в СНД, має намір, за деякими даними, лобіювати інтереси енергопостачальників з Центральної Азії. Отже, очевидно, що цей саміт може перетворитися на боротьбу всіх держав СНД із російським наміром зробити російський газ не таким уже й дешевим.

Крім того, лідери країн Співдружності планують увічнити у своїх державах святкування Дня Перемоги. Президенти також підпишуть низку документів, що стосуються взаємодії у сфері правоохоронної діяльності. Зокрема, «Програму співробітництва держав—учасниць СНД у боротьбі з торгівлею людьми на 2007—2010 роки», «Заяву глав держав—учасниць СНД про активізацію співробітництва в боротьбі з незаконною міграцією», «Угоду про захист учасників карного судочинства». Особливу увагу на саміті буде приділено питанням гуманітарної взаємодії.

Яна СТАДІЛЬНА.

Сміття в білому

У Миколаїв прийшов інвестор, який пригнав чотири нові сміттєвози. ТОВ «Європейські екологічні технології» планує придбати до 60 таких машин, що цілковито забезпечать чистоту в місті. Сміттєвози з завантаженням під універсальний євроконтейнер і під звичайний контейнер закупають у росіян — у Мценського заводу комунального машинобудування. Вартість кожного після розмитнення — 270 тисяч доларів. Як запевняє перший заступник міського голови Юрій Гранатуров, «ЄвроЕкоТех» готове працювати на тих умовах, що їх висуває місцева влада. «Ринок вивезення сміття вже цікавий підприємцям, крім того, він рентабельний. І якщо хтось не захоче працювати за тими економічно обгрунтованими тарифами, що встановлює міська влада, то знайдуться інші», — заявив він. Також Юрій Гранатуров повідомив, що ці сміттєвози завжди будуть білими — підписано договір підприємства зі спеціальною мийкою, котра щодня митиме машини.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

■ ФОТОФАКТ



Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Майже 1000 осіб узяли участь у роботі Міжнародного інвестиційного форуму, який відбувся у старовинному Чернігові. Інвестори, бізнесмени, представники ділових кіл обговорили шляхи залучення вільного капіталу в економіку України і Придесення зокрема.

На знімку: учасники форуму (зліва направо) Ольга Гордієнко, Роман Авраменко та Світлана Шевчук обговорюють інвестпроект торгової групи «Біомеблі».

Новосілля генконсульства Угорщини

Просторий будинок консульства зведено на лівому березі річки Уж в історичній частині обласного центру. В урочистостях з нагоди його відкриття взяли участь міністри закордонних справ України й Угорщини Борис Тарасюк та Кінга Гьонц.

Пані Гьонц підкреслила, що ця тема була стрижневою й під час її візиту до столиці України, і під час зустрічі з головою Закарпатської облдержадміністрації Олегом Гаваші. Вона також задоволена тим, що за обсягами інвестицій в економіку Закарпаття Угорщина посідає третє місце після США та Японії. На зустрічі йшлося і про спільні дії у протипаводковому захисті населення двох держав, яке проживає в басейні Тиси, про спрощення візового режиму мешканцям прикордонних населених пунктів Закарпаття, про відкриття ще одного прикордонного пункту переходу в районі села Дідова Берегівського району.

Знаковим у зміцненні міждержавних зв'язків України та Угорщини є й те, що віднині сусідня держава матиме свого представника і у Львові. Екзекватуру Почесного консула Угорської Республіки в місті Лева Борис Тарасюк вручив Ларисі Малик.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Імеретія стає ближчою

На Житомирщині пройшли Дні імеретинського краю Грузії. Народні пісні майстерно виконав фольклорний ансамбль «Аділа» Кутаїського університету. Та найбільше вразила вистава молодіжного театру з цього міста «Тягар печалі». У ній актори не промовляють жодного слова: вічна тема кохання, вірності, зради, ворожнечі розкривається використанням елементів пантоміми, балету, національного бойового мистецтва, музикою, піснями.

Також на одному з будинків у центрі Житомира замайорів прапор Грузії — було урочисто відкрито почесне консульство цієї держави в Житомирі. Почесний консул Юрій Чорний в інтерв'ю «Голосові України» запевнив, що все робитиме для активізації ділових зв'язків, щоб у Грузії купували те, що в Житомирі вміють виготовляти найкраще, а наші туристи їхали не в Туреччину, а в Імеретію. Голова обласної ради Ірина Синявська та державний уповноважений президента Грузії в Імереті Акакі Бобохідзе підтвердили: хоча угоду про міжрегіональне співробітництво підписано лише на початку цього року, точок дотику для розвитку економічних зв'язків знайшли вже чимало.

Олексій КАВУН.

Житомир.



Фото автора.

На знімку: «Чекаємо в Кутаїсі!» — запрошують артисти ансамблю «Аділа».

Політичний аромат українського вина

Головний дегустатор Росії, він же і головний державний санітарний лікар, Геннадій Онищенко вирішив, що українське вино завдасть непоправної шкоди здоров'ю росіян. У понеділок чиновник прийняв рішення заборонити надходження на російський ринок продукції Закарпатського виноробного заводу. Онищенко запідозрив, що на цьому заводі проводиться розлив молдавських виноматеріалів в українські пляшки. Мало того, скандальний санітарний лікар заявив, що «така наростаюча тенденція проникнення молдавських виноматеріалів на внутрішній ринок РФ через підприємства України дає нам дедалі більше підстав для виключення всієї української винної продукції з обороту на внутрішньому ринку РФ».

Нарешті проговорився чиновник! З'ясовується, нормальне вино роблять і в Молдові, і в Україні. Причина російських заборон не в поганій якості вина, а в бажанні санітарного лікаря виконати політичне замовлення. До цього шкідливим вином Онищенко оголосив грузинське. Мало того, знаменита вода «Боржомі», що відома в усьому світі, теж виявилася хвороботворною для росіян. Навіть Євросоюз посварився з Москвою через те, що польські продукти, овочі, м'ясо, теж виявилися зіпсованими для російського ринку.

Зовсім нещодавно, коли на всю силу гриміла канонада російсько-української газової війни, українським молочним продуктам перекрили державний кордон Росії. Українські корови були винуваті в тому, що посварилися «газові олігархи», а Кремль підтримав своїх ось так — санітарними заборонами. Отож став лікар Геннадій Онищенко ще одним силовим міністром Росії. До того ж першим, а вже потім ідуть міністри оборони, МВС, ФСБ, керівник митного комітету.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Жодного літра молдовських та грузинських виноматеріалів закарпатські винороби не отримують

Із закарпатських винзаводів свою продукцію на російський ринок постачають два — СП «Айсберг» та «Квадро». Обидва розташовані в Берегівському районі. Російські твердження на предмет використання виноматеріалів із Молдови для виробництва напоїв у розмові з власкором заперечили і керівник «Айсберга» Олег Івашкович, і «Квадро» Володимир Маргітич. За словами Олега Івашковича, підприємство має виробничі відносини тільки з виноградарями Закарпаття, Криму, Херсона та сусідньої Угорщини. Жодного грама молдавських виноматеріалів не використовує і «Квадро». Володимир Маргітич на підтвердження своїх слів порадив звернутися ще й до закарпатських митників, які в курсі усіх імпортно-експортних операцій. Оскільки Берегівський район — у зоні діяльності Виноградівської митниці, то зателефонували її начальникові Івану Палешнику.

— Згадані берегівські виноробні підприємства з Угорщини виноматеріали завозять. Стосовно виробничих відносин із сусідньою Молдовою, а тим більше з Грузією, то вони з ними ніяких виробничих стосунків не мають. Принаймні через нашу митницю із цих держав виноматеріали на адресу берегівчан не надходять.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

■ СВІТ КОРОТКО

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Нові версії

Британська поліція розглядає кілька версій смерті колишнього агента ФСБ Росії Олександра Литвиненка. У тому числі, зокрема, і нещасний випадок чи самогубство. Хоча в передсмертній записці він однозначно звинуватив у своїй загибелі Кремль. До цієї ж версії схиляється також майже вся західна преса. Нагадаємо, 43-літній Литвиненко помер увечері 23 листопада в одній з лондонських лікарень. Медики вже точно встановили, що причиною смерті став радіоактивний елемент — полоній-210. Експерти тим часом констатують, що подібні вбивства майже ніколи не бувають розкриті.

РОСІЯ

Співробітникам «Новой газеты» погрожують

У заяві редакції, розміщеній учора на офіційному сайті опозиційного російського видання, йдеться про те, що один з її співробітників одержав погрози у зв'язку з розслідуванням убивства оглядача «Новой газеты» Анни Політковської, другий — за публікацію статей про проблеми Північного Кавказу. Прізвища журналістів в інтересах слідства не називаються.

ПОЛЬЩА

Мером Варшави стала жінка

За попередніми даними, колишня керівниця Центробанку Польщі, віце-президент Європейського банку реконструкції та розвитку Ганна Гронкевич-Вальц одержала близько 53 відсотків голосів у другому турі голосування. За її суперника, екс-прем'єр-міністра Казимежа Марцинкевича, проголосували 46 відсотків виборців. Таким чином, уперше мером Варшави стає жінка.

Гронкевич-Вальц — кандидат опозиційної Громадянської платформи, головного суперника правлячої в Польщі партії «Право і справедливість».

ІРАН

Розбився військовий літак

У Тегерані сталася катастрофа військового літака. Загинули всі 38 чоловік, що перебували на борту, серед них і шість членів екіпажу. За даними іранських ЗМІ, літак Ан-74 із представниками елітного військового підрозділу — Корпусу стражів ісламської революції та членами їхніх родин вилетів з тегеранського аеропорту Мехрабад за маршрутом Тегеран—Шираз—Бандер—Аббас. Припускають, що літак упав через технічні неполадки.

АФГАНІСТАН

Атака смертника

Учора вранці терористсмертник на автомобілі врізався в конвой НАТО, який ніс службу на півдні афганської провінції Кандагар. Унаслідок теракту загинули двоє канадських солдатів і один місцевий житель, ще одна людина тяжко поранена. Інцидент стався неподалік комплексу урядових будинків. З початку цього року в бойових діях в Афганістані з різних сторін убито майже 3 800 душ.

Казахстан пропонує створити робочу групу для практичної реалізації заходів щодо підвищення ефективності СНД

Європейський банк розвитку та реконструкції має намір вкласти рекордну суму інвестицій в економіку України 2007 року



■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

«Підземні» туристи

Гості Донеччини дедалі частіше замовляють екскурсії на шахту і завод

«Что ты знаешь о солнце, если в шахте ты не был?» — запитується у відомій пісні радянських часів. Перевірити правдивість цих слів тепер мають можливість і гості Донеччини. Місцеві туристичні фірми віднедавна влаштовують екскурсії на промислові підприємства краю. Головні замовники — іноземні бізнесмени, які приїздять до міста у справах. Відвідання шахт і заводів для них — різновид культурної програми.

— Особливо часто запитують про металургійний завод японці та німці, — розповідає директор туристичної фірми «Роял Вояж» Вікторія Лісна. — Таку можливість ми надаємо, хоча узгоджувати екскурсію з керівництвом Донецького металургійного заводу треба заздалегідь. Ще одна рідкісна можливість — спуск у шахту. Щоправда, не в діючу, а в навчальну. Її глибина невелика, але все одно підземелля справляє враження. Про цю екскурсію мало хто знає, та й не кожен захоче лізти в темряву. Але ті, хто побував, залишилися в захваті. Тим паче що в Європі спуститися в шахту практично неможливо.

Та найбільшу популярність у туристів мають відвідини соляної шахти і заводу шампанських вин в Артемівську. На соляній копальні екскурсанти вдягають каски із світильниками і довгі брезентові плащі. Під землею можна побачити скульптури із кам'яної солі, церкву і залу, де проходять концерти класичної музики. Коштує така екскурсія у складі групи 50 гривень. Для порівняння: тригодинна екскурсія в соляну шахту під Краковом (Польща) обходиться туристу приблизно в 15 доларів.

На сусідньому заводі шампанських вин за 30 гривень з особи пропонують спуск у гіпсові штольні, де вино витримується за класичною французькою технологією. Повернутися тверезим після дегустації кількох сортів продукції неможливо.

За словами Олени Пастернак, провідного менеджера із внутрішнього туризму туристичної фірми «Роял Вояж», екскурсії на соляну шахту і завод шампанських вин останнім часом набули такої популярності, що графік відвідувань вже розписано на два тижні наперед. Ще одна активна група туристів — школярі. На екскурсії до заводу із виробництва морозива чи кондитерську фабрику вони їздять цілими класами. Загалом, туристична фірма організовує 15—20 дитячих груп на рік, і популярність такого «корисного» дозвілля зростає.

Однак не всі підприємства раді екскурсантам. Найчастіше причиною відмови керівники називають безпеку виробництва: мовляв, шахта і завод — не місце для прогулянки. Інша причина, про яку воліють не говорити вголос, — насторожене ставлення до іноземців: хтозна, що вони хочуть і які висновки зроблять. «Торік до нас надійшов запит від однієї німецької компанії. 20 осіб із Німеччини хотіли приїхати до нашого регіону, ознайомитися із промисловими підприємствами. Але коли ми почали домовлятися, лише одиниці директорів погодилися приймати ці групи. Інші надіслали відмову», — пригадує Олена Пастернак.

А ось міні-металургійний завод «Істіл (Україна)» приймає гостей часто: тут прагнуть, щоб відвідувачі на власні очі переконалися в тому, що металургійне виробництво може бути сучасним і екологічно чистим.

— Ми не збираємося заробляти на екскурсіях, — зазначає перший віце-президент акціонерного товариства Фарук Сіддікі. — Ми будемо горді, якщо люди приходитимуть і дивитимуться на наше підприємство. Ми готові попрацювати з туристичними організаціями і міською владою. З метою піару це можна зробити, і ми обома руками «за». Окремим групам ми надаємо власний транспорт і, як правило, вручаємо гостям сувеніри із символікою підприємства.

— Промисловий туризм є перспективним напрямом у нашому регіоні, — вважає заступник начальника управління культури і туризму обласної державної адміністрації Наталія Шинкаренко. — Ми не можемо за природними умовами обійти Крим чи Карпати, а за кількістю історико-культурних пам'яток — Київ чи Львів. Тому прагнемо привабити дечим іншим. Дуже часто гості, які вперше потрапляють до міста, просто просять: «Покажіть нам терикони».

Що стримує розвиток промислового туризму? Туроператори скаржаться на відсутність маленьких колоритних дрібничок, які гості могли б придбати на згадку. Максимум, що можна знайти в донецьких магазинах, — це тарілки, кухлі, чеканку із гербом обласного центру. Пам'ятаю, як кілька років тому футбольні фанати із Шотландії, які приїхали на матч своєї команди до Донецька, скуповували на ринках... шапки-вушанки, вважаючи це кращим сувеніром із засніженої України. Директор туристичної компанії «Авіа Вояж» Галина Ротова обнадіює: одна з донецьких фірм уже розробила і незабаром випустить сувенір, який являтиме собою шматочок вугілля з маленькою трояндою — символами шахтарської столиці.

Інша проблема — відсутність так званих хостелів, де за скромну ціну можна отримати нічліг. Усі готелі, які з'явилися в Донецьку останніми роками, розраховані на подорожніх із чималенькими грошима. «Але коли шукаєш місце для туристів економ-класу, вони просять, щоб було чисто, зручно і недорого, — каже Галина Ротова. — До того ж такі готелі запитують навіть заможні туристи — вони вміють рахувати гроші і не хочуть витрачати зайве».

Крім того, фахівці з туристичного бізнесу звертають увагу на відсутність пунктів інформації для туристів. За кордоном у таких пунктах можна безкоштовно отримати карту міста, програми різноманітних екскурсій тощо. У Донецьку гість, який ступає на перон залізничного вокзалу чи сходить із трапа літака, у кращому разі потрапляє в «обійми» місцевих таксистів. Які поки що замінюють і довідкове бюро, і туристичний офіс.

Ліна КУЩ.

«Автономка» по-жмеринськи: за і проти

■ ЕНЕРГОЗАОЩАДЖЕННЯ

Уряд заборонив встановлювати автономне опалення у багатоповерхових будинках, мотивуючи це відсутністю законодавчої бази і висновків фахівців у цій справі. А тим часом у Жмеринці на Вінниччині на «автономку» переведено майже всі будинки, а це більше двох тисяч квартир.

Від центрального опалення обігрівають лише 40 квартир, деякі об'єкти залізничного вокзалу, дві школи, два дитсадки та приміщення виконкому міськради. Тільки нинішнього року з централізованим опаленням попрощалися власники 300 квартир. Усі, хто «сам собі кочегар», не нахваляться теплом у своїх помешканнях. Та й економія сімейного бюджету відчутна.

— Якщо раніше при централізованому опаленні я за свою трикімнатну квартиру сплачував за тепло 128 гривень за місяць, — каже перший заступник міського голови Віталій Кашубський, — то тепер — 30—35 гривень холодної пори і приблизно 20 гривень восени.

Встановлювати автономне опалення у багатоповерхових будинках Жмеринки розпочали ще у 1999 році, коли через велику заборгованість за спожиті газ і електроенергію збанкрутіло місцеве підприємство тепломереж. «У нас не було іншого виходу, — каже В. Кашубський. — Адже зупинилися майже усі шість котелень, що були на балансі підприємства. Якщо точніше, їх запускали час від часу, але це не рятувало ситуації. Люди мерзли в холодних квартирах». Міська влада запропонувала городянам програму переходу на індивідуальне опалення. Але жмеринчани з недовірою поставилися до нововведення. Аж поки тепло від індивідуального опалення не прийшло у першу квартиру. Побачивши різницю в ціні, а головне можливість самому встановлювати необхідну температуру в квартирі, до того ж будь-якої пори року, жмеринчани почали масово встановлювати газові котли або конвектори.

Зарплата у місті залізничників — одна з найвищих в області. Адже переважна більшість жителів міста працюють на залізничному транспорті, де й плата відповідна. Тому багато хто мав змогу придбати необхідне обладнання. А ті, в кого виникали проблеми з оплатою за встановлення «автономки», могли скористатися допомогою міськвиконкому. «Ми створили спеціальну комісію, — каже перший заступник міського голови, — яка вивчала ситуацію і надавала необхідну допомогу, — або коштами, або обладнанням, за яке малозабезпечені сім'ї розраховувалися в кредит. Котли для таких сімей закуповували власного виробництва, на Вінниччині їх виготовляють машинобудівні підприємства у селищі Сутиски та місті Бар. Усі роботи виконували централізовано силами двох підприємств газового господарства, які мають відповідні ліцензії.

Коментар начальника управління житлово-комунального господарства, транспорту і зв'язку облдержадміністрації Романа Аксельрода:

— З підвищенням плати за тепло городяни стали масово переходити на автономне опалення, зокрема, у Вінниці. Такий вид опалення, звичайно, має низку переваг. Але хаотичне встановлення індивідуальних котлів руйнує централізовану систему опалення. До того ж нівечить фасади будинків. Газові котли у багатоповерхівках можуть створювати надзвичайні ситуації. Можливості вибуху газу мешканці багатоквартирних будинків бояться не менше, ніж вогню чи води. Фахівці кажуть, що це ще й шкода здоров'ю.

Ті, хто не має автономного опалення, мимоволі опиняються у програші, бо змушені будуть платити «за двох». Адже витрати комунальних підприємств на виробництво тепла (зарплата, обладнання) не зменшуються, натомість зменшується кількість споживачів тепла. Тому послуги відповідно стануть дорожчі. Індивідуальне опалення доцільніше було б встановлювати в окремо взятому будинку або принаймні в окремо взятому під'їзді, але аж ніяк не в окремо взятих квартирах.

ТИМ ЧАСОМ

За словами першого заступника вінницького міського голови Івана Михайлюка, в обласному центрі фахівці почали поквартирні обходи з метою вивчення правильності встановлення автономного опалення. У нас будуть претензії до тих вінничан, які самовільно перейшли на індивідуальне опалення і тільки після того звернулися з проханням надати їм на це відповідні дозволи. Загалом в обласному центрі автономне опалення встановлено приблизно у 2,5 тисячі квартирах багатоповерхових будинків

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Паводок може змити оселі!

Останніми місяцями гірські річки Буковини — Сірет, Черемош і Прут — перетворюються на суцільний кар'єр із видобутку піску та гальки. Офіційно це іменується «проведенням робіт із регулювання русел», хоча в прокуратурі Чернівецької області схильні вважати це неконтрольованим видобутком корисних копалин, який завдає довкіллю непоправної шкоди.

За словами старшого помічника прокурора Чернівецької області Василя Боднарюка, загрозлива ситуація в селах Зелений Гай, Магала Новоселицького району, Цурень та Горбова Герцаївського району. В останньому «регулятори» вирили такий котлован, що незначний паводок може змити частину села. Найнебезпечнішим є забір річкової гальки перед мостами. Дотепер острівці, які нині вивозяться потужними самоскидами, захищали напіваварійні мости від весняної криги. Тепер опори без захисту. Найактивніше розробляє гальку київське підприємство «БМ Будмеханізація», яке постачає дешевий матеріал на зведення мегамаркету «Епіцентр». У відповідь на запитання, хто надав дозвіл, обласна влада напускає туману, як вранішній Прут. Тим часом у криницях прибережних сіл зникає вода, люди в паніці, а голови сільських рад, вчувши здобич, створюють екологічним вандалам тепличні умови.

Нині 42 суб'єкти підприємницької діяльності мають дозволи на проведення руслорегулюючих робіт, видані управлінням з меліорації і водного господарства. Торік їх було 17. Чому так побільшало охочих «регулювати» русла річок? Річ у тому, що отримати ліцензію на видобуток корисних копалин складно і дорого, а за такого варіанта будь-який підприємець може отримати дозвіл на проведення руслорегулюючих робіт. І вози гравій, скільки заманеться. Одна машина гравію коштує 500—600 гривень, піску — 700—800. Тож, сплачуючи копійки, «регулювальники» набивають кишені мільйонами. Утім, без серйозного «даху» такий бізнес неможливий. Але це вже запитання до обласної ради, яка готова роздавати самодійльні кар'єри багатьом. Мабуть, живуть за принципом: «Після нас хоч потоп». На жаль, потоп починається уже зараз, а екологічні служби перебувають у ролі статистів.

Сергій СУЛИМА.
Фото автора.



На заводі шампанських вин за 30 гривень з особи пропонують спуск у гіпсові штольні, де вино витримується за класичною французькою технологією

Де і коли будуть зсуви — уже не загадка.
Її розгадали прикарпатські вчені

■ ВІДКРИТТЯ

Прикарпатські дослідники вперше в історії краю зробили наукове відкриття. Його назва — «Закономірний зв'язок між величинами ймовірності виникнення зсувів і зсувної небезпеки при комплексному впливі природно-техногенних чинників». Авторами відкриття є працівники Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу: доктор геолого-мінералогічних наук, професор Едуард Кузьменко, доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Євстахій Крижанівський, доктор геологічних наук Олексій Карпенко та старший науковий співробітник Олександр Журавель. Що це за відкриття? Яка користь від нього буде людям? Про це наш кореспондент веде бесіду з ректором університету Євстахієм Крижанівським та завідувачем кафедри геотехногенної безпеки та геоінформатики Едуардом Кузьменком.



— Важко повірити, що Прикарпаття досі не мало за собою жодного наукового відкриття.

Едуард Кузьменко: — Люди часто плутають наукові винаходи з науковим відкриттям, а це різні речі. Винахід — це коли знайдено нове рішення якоїсь прикладної задачі на основі відомих фізичних законів чи закономірностей природи. І на Прикарпатті є багато вчених, які їх зробили. А коли відкриваються нові, не відомі до цього часу явища, властивість або закономірність матеріального світу, це вже наукове відкриття. Останнє з них на західноукраїнських землях зробили львівські вчені в галузі оптики у 60-х роках. Тепер у цьому списку вперше будуть прикарпатці. Наше відкриття значиться під номером 41.

— Як науковці вийшли на це відкриття?

Євстахій Крижанівський: — Історія розвитку газової промисловості та вигідне географічне розташування створили передумови для розвитку в Україні потужної газотранспортної системи. Як диверсифікаційне джерело, що забезпечує нашу країну більш як 30 відсотками газу, і як об'єкт особливої відповідальності перед європейськими країнами це зобов'язує нас з високою надійністю експлуатувати газотранспортні системи. Траси трубопроводів проходять через зсувонебезпечні ділянки Карпат. Тому боротьба науковців із зсувами розпочалася практично з розвитком газотранспортної системи в гірських районах. Загалом на трасах газопроводів досліджено шість тисяч зсувів. Використовуючи доступні геофізичні методи, зокрема метод природних імпульсів електромагнітного поля Землі, вивчались не лише зсуви, а й підземні сховища газу. До речі, тут виявлено цікаві закономірності. Високий рівень напружень гірських порід було зафіксовано при незаповненому сховищі. І навпаки: рівень їх спадав у разі його заповнення, хоча логічно очікували протилежного. Пояснюється це тим, що підземне сховище в минулому було газовим родовищем. Під час відбору газу порушувалась природна рівновага і виникали напруження гірської поверхні. Під час закачування газу рівновага відновлювалася. Тож коли ми хочемо зберегти матінку-землю, щоб не осідали грунти і не провалювалися вулиці, мусимо ті пустоти чимось заповнювати. Одне слово, ми зрозуміли, що процеси, які відбуваються в гірських породах, надзвичайно складні, і об'єднали зусилля з відомим геофізиком Едуардом Кузьменком, який у цей час досліджував зсуви.

— Над проблемою зсувів вчені працювали і раніше. У чому суть вашого наукового відкриття?

Едуард Кузьменко: — Досі було відомо, що виникнення зсувів залежить від певних чинників. Скажімо, на поведінку земної поверхні впливають так звані просторові чинники (склад порід, нахил поверхні землі, наявність лісу, віддаленість від річок, населених пунктів, доріг тощо) та часові (сонячна активність, кількість опадів, температура повітря, сейсмічність території та інші). Також було відомо, що між цими чинниками та ймовірністю утворення зсувів є певний зв'язок. Суть нашого відкриття полягає в тому, що ми встановили закономірність цього зв'язку. І, користуючись цією закономірністю, вперше розробили комплексну систему прогнозування зсувів, яку можна застосувати в будь-якій частині Землі. Вона дає змогу визначити, в якому місці і коли слід очікувати зсуву грунту. Тож тепер, скажімо, під час будівництва нових газопроводів можна буде прорахувати — потрапляє їхня траса в зону зсуву чи ні. Якщо потрапляє, визначити, яка маса землі може при цьому навалитися на трубу. І тоді встановлювати запобіжні інженерні пристрої, щоб зсуви не зім'яли трубу, не зрізали її або зовсім забрати з цього місця трасу чи перепроектувати її. Щоб уявити, яка ця проблема важлива, зауважу, що сьогодні в Україні зареєстровано 20 700 ділянок, де вже сталися зсуви, які можуть в майбутньому активізуватися.

— У чому все-таки ваш науковий феномен?

Едуард Кузьменко: — Як я вже казав, раніше вчені лише зазначали наявність зв'язку між зсувами та зсувними чинниками або в ліпшому разі встановлювали цей зв'язок для окремих чинників. А ми зробили сумарну оцінку дії всіх основних чинників і вивели формулу зв'язку їх і ймовірності виникнення зсувів. Звідси народилася система прогнозу зсувів. Вона вже реалізована на окремій ділянці (50х100 км) Карпатського регіону і дає змогу визначити ймовірність виникнення зсуву в будь-якій її точці у будь-який рік аж до 2040-го.

— Як проходила процедура реєстрації наукового відкриття?

Євстахій Крижанівський: — Ця процедура регламентована Міжнародною асоціацією авторів наукових відкриттів. Спочатку позитивний висновок про нашу роботу дали провідні вчені в цій галузі та відділення наук про Землю Національної академії наук України. Попередню експертизу заявки на відкриття виконала Асоціація авторів наукових відкриттів України (Дніпропетровськ), а поглиблено — експерти Міжнародної академії авторів наукових відкриттів та винаходів (Москва). На основі цієї експертизи підтверджено встановлення наукового відкриття, яке зареєстровано цією академією під номером 310. З цим висновком погодилися Російська (Москва) та Європейська (Ганновер, Німеччина) академії природничих наук. Російська академія нагородила за це відкриття авторів срібною медаллю Капіци, а німецька — срібною медаллю Рентгена.

— Хто найперше мав би зацікавитися цим відкриттям?

Євстахій Крижанівський: — Тепер за результатами отриманих закономірностей оформляємо патенти для їх практичного використання. Найбільш зацікавлені власники великих трубопровідних систем. Зокрема, «Укртрансгаз» і російський «Газпром» зобов'язані експлуатувати з високою надійністю магістральні газопроводи в гірських зсувонебезпечних умовах. Проектні установи, які визначають траси трубопроводів, тепер отримали механізм їхньої експлуатації. Від державної геологічної служби надійшло замовлення на прогноз зсувів для Криму, Карпат та Одеської області. Зрештою, сфера застосування отриманих результатів необмежена. Адже і під час спорудження будинку чи туристичного комплексу в горах важливо знати, в якому місці його зводити. Цим відкриттям мали б зацікавитися також Міністерство з надзвичайних ситуацій та Міністерство охорони навколишнього природного середовища, які витрачають багато зусиль і коштів на боротьбу з наслідками зсувів, тоді як їх уже можна передбачати і відповідно мінімізувати їх руйнівну дію.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

На знімку (зліва направо): Євстахій Крижанівський, Едуард Кузьменко, Олександр Журавель і Олексій Карпенко.

Фото автора.

Рулетка для бюджету

Майже п'ять з половиною мільйонів гривень надійшло протягом 9 місяців до місцевих бюджетів у вигляді сплати за торгові патенти у сфері грального бізнесу.

У Херсоні у власності 46 суб'єктів господарської діяльності перебуває 1107 гральних автоматів, 12 букмекерських контор, 42 більярдні столи, 6 рулеток та 5 столів для гри в карти. Вартість торгових патентів на рік становить: гральний автомат — 4,2 тис. грн., букмекерська контора — 7,2 тис. грн., рулетка — 192 тис. грн., більярдний стіл — 1,8 тис. грн., стіл для гри в карти —144 тис. грн.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

67 мільйонів євро

Таку суму планують вкласти у СП на базі славутського заводу «Будфарфор» фінські партнери. Про це було домовлено під час візиту голови Хмельницької облради Івана Гладуняка до Фінляндії. Новостворене СП «Будфарфор-Санітек», яке випускатиме сантехнічну кераміку, використає досвід українського підприємства й сучасні технології зарубіжних партнерів.

Ірина КОЗАК.

Проїзд подешевшав. Чи надовго?

З першого грудня проїзд у маршрутних таксі Тернополя подешевшає на 10 копійок і становитиме 90 копійок. На 5 копійок зменшать вартість квитків в автобусах — з 75 до 70. А в райцентрах Борщові і Заліщиках проїзд уже подешевшав в середньому на 10—15 відсотків. Однак начальник управління транспорту Тернопільського міськвиконкому Ігор Мединський каже, що зниження тарифів є тимчасовим, оскільки, крім пального, треба купувати імпортні запчастини, ціни на які постійно зростають.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Рік села не відбувся
Прем'єр-міністру України Вікторові ЯНУКОВИЧУ

Шановний Вікторе Федоровичу!

Ми, аграрії, з болем констатуємо, що рекламований владою 2006 рік як Рік українського села не відбувся, та й відбутися не міг, бо надто поспіхом такі заходи не робляться. Ситуація, що склалася сьогодні на вітчизняному ринку сільгосппродукції, є для нас вкрай гнітючою, бо катастрофічно руйнує той рівень виробництва, який ще сяк-так тримався на традиціях та ентузіазмі. Повірте нам, що такого принизливого ставлення до тих, хто годує націю, ми не пам'ятаємо впродовж останніх 35 років і тому б'ємо на сполох.

Наше господарство ДП «Агро-Аврора», віривчи обіцянкам держави, рік у рік нарощувало обсяги товарного поголів'я свиней породи велика біла, вдосконалювало вітчизняний племінний генофонд і стало одним із найбільших не лише в Нікопольському районі, а й всій Дніпропетровщині. Перспектива господарства — довести поголів'я свиней до 50 тисяч, бо в нас є для цього потужний потенціал фахівців, є матеріальна база — 58 тваринницьких приміщень, збережених під час перформування аграрного сектору економіки. Саме з цим виробничим рубежем пов'язані всі наші плани на сьогодення й майбутнє з метою виконання спеціальної державної «Програми розвитку свинарства України до 2010 року». Нею передбачено державну підтримку відродження товарного свинарства і племінної роботи та доведення виробництва свинини у забійній масі до 1 мільйона 420 тисяч тонн, або близько двох мільйонів у живій вазі, збільшення світового авторитету України як високорозвиненої аграрної країни та забезпечення співвітчизників медичними науково-обгрунтованими нормами споживання свинини на душу населення.

Офіційна світова статистика свідчить, що частка свинини у загальному виробництві м'яса становить понад 40 відсотків, при цьому простежується тенденція до його збільшення й надалі. За думкою міжнародних експертів, свинина збереже своє лідерство і в найближчі десятиріччя.

До 1990 року Україна посідала восьме місце у світі, маючи в наявності 19,9 мільйона голів. Саме тоді селяни забезпечували співвітчизників обгрунтованими нормами споживання свинини на душу населення — 30—31 кілограмів. То були часи, коли свинина в загальному виробництві м'яса в країні становила 58,7 відсотка. А нині виробляємо на душу населення третину від норм —12,9 кілограма на одну особу.

Українські товаровиробники й сьогодні здатні забезпечити потреби людей в білках тваринного походження, зупинити занепад галузі свинарства, підвищити її конкурентоспроможність і водночас використовувати продукцію свинарства як додаткове джерело фінансових надходжень до бюджету держави за однієї умови: припинення дискримінаційної стосовно селян державної цінової політики, що заганяє у глухий кут українське село, позбавляючи навіть малих надій на подальший розвиток.

Торік у селян-виробників закуповували кілограм живої ваги свинини за цінами 11,1 — 13,2 гривні. Нині на тлі шквального підняття цін на сільгосптехніку, запасні частини, пально-мастильні матеріали, природний газ та електроенергію ціна реалізації свинини стала значно нижчою: 7,5 — 9,8 гривні. В листопаді не пропонують вже більше, ніж 6,5 гривень. І це при тому, що собівартість м'яса місяць у місяць зростає з добре відомих вам причин: понад 70 відсотків собівартості становлять витрати на енергоносії та кормові добавки за умови, що впроваджуємо у виробництво тільки нові малозатратні технології відгодівлі та утримання.

Ціни на вітчизняному ринку м'яса диктують посередники й переробні підприємства. Зменшуючи закупівельні розцінки, вони водночас збільшують ціни на власну продукцію. Здавалося, закономірним було б те, що коли впали закупівельні ціни на м'ясо, повинні різко знизитися й ціни на ковбаси. Але ж ні, переробники стрижуть селян, а держава робить вигляд, що не помічає цієї зухвалості.

Галузь промислового свинарства потребує допомоги в реалізації виробленої програми. Державне замовлення зорієнтувало б виробників свинини в обсягах власного виробництва. При цьому можна було б відмовитися від імпорту свинопоголів'я. Переконаний, що масове завезення свиней з-за кордону може лише тимчасово і незначно збільшити вал виробництва свинини, але різко і негативно позначиться на відродженні вітчизняного свинарства. А через деякий час і взагалі приведе галузь в повну залежність від зарубіжної з ремонту та формування свинарських стад. Імпорт свинини проводиться за пільговими цінами, які дешевше за наші.

Або кредитування галузі. Для стимулювання свинарства потрібні низьковідсоткові довготривалі кредити. У державних мужів, які приймають доленосні рішення, на першому місці повинні бути довгострокові інтереси держави, а не тимчасові вигоди. Отоді нам не треба буде вживати актуальне на сьогодні словосполучення «на превеликий жаль». На превеликий жаль, на початок 2006 року чисельність свиней в Україні ледь перетнула позначку 7,3 мільйона голів — за останні 15 років поголів'я скоротилося майже втричі. А як же бути з урядовою програмою розвитку свинарства України?

Факти — річ уперта, і безперспективність такої політики навіть! Якщо Україна все-таки має серйозний намір побудувати цивілізоване суспільство, увійти до СОТ, то повинна окреслити чітку лінію в майбутнє і не відступати від неї ні на крок. Тим паче, не підводити працелюбних і довірливих селян, які прагнуть нагодувати націю продукцією вітчизняного виробництва і підняти престиж України як аграрної держави.

Просимо Вашого конструктивного втручання, пане Прем'єр-міністре, і наведення ладу на перекошеному сільськогосподарському ринку.

За дорученням 1488 пайовиків ДП «Агро-Аврора»

Андрій ПОМАЗАНСЬКИЙ,
генеральний директор, кавалер орденів «За заслуги» І, ІІ та ІІІ ступенів та інших орденів і медалей, заслужений працівник сільського господарства України.

Нікопольський район Дніпропетровської області.



На Вінниччині податківці виявили факт незаконного продажу цілісного майнового комплексу вартістю понад 1,2 млн. грн.

29 листопада уряд розгляне проект постанови про відзначення 175-річчя Національного університету ім. Тараса Шевченка

■ СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Чому заздрять вільбівненським жінкам

У селі Вільбівне Острозького району дуже популярний футбол. Цим видом спорту захоплюється майже півсела. Тому тут є аж п'ять футбольних полів. Вільбівненський сільський голова Віктор Тишкун, який свого часу теж був затятим футболістом, підтримує це захоплення односельців: «Нехай краще у футбол грають, ніж мають пити горілку».

Вільбівненських футболістів багато років тренує ось цей чоловік на інвалідному візку Юрій Матвійчук **(на знімку)**. Колись він також (до того, як пірнув у річку, з якої випірнув інвалідом) грав у футбол. За школу. Потім за село. Згодом, коли травма прикувала Юрія Степановича до інвалідного візка, він став найпалкішим уболівальником сільської команди. Не пропускав жодного матчу, допомагав хлопцям порадами, а з часом і тренував.

З 2000-го по 2005 рік Юрій Матвійчук був, вважай, єдиним тренером вільбівненських футболістів, виконуючи цю роботу самовіддано і безоплатно на громадських засадах. Усе село бачило, як футболісти, їдучи на гру в те чи інше село, вантажили візок зі своїм тренером то на підводу, то до автобуса, то на вантажівку.

Тепер уже у Вільбівному є професійний тренер. Два роки їздить сюди з райцентру Олександр Васильчук, який готує футболістів різних поколінь. Нині чи не в кожному класі місцевої школи є своя футбольна команда і вони змагаються між собою на першість школи. Цій справі віддає левову частку уроків фізкультури і будь-яку вільну хвилину вчитель фізкультури Юрій Алексеєнко, який, як приїхав на роботу до Вільбівного 33 роки тому, так і почав закладати підвалини тутешніх футбольних традицій, культивувати в селі футбол.

Юрій Алексеєнко дає дітям ази футболу, райцентрівський тренер займається з юними футболістами-«професіоналами», готуючи їх до відповідальних змагань і чемпіонатів, а Юрій Матвійчук вже тренує старших.

Отакий суцільний футбол. Не дивно, що у Вільбівному є сім'ї, які виховали кілька поколінь футболістів. Ось і всі хлопці, яких ви бачите на цьому знімку разом з Юрієм Матвійчуком, — представники справжніх футбольних династій. Одинадцятикласник Олег Груша емоційно сказав: «Якби в селі не було футболу, це була б катастрофа!». Крім нього, за «дорослу» команду села грає вже й братсемикласник Віталій. А їхній батько Володимир Степанович, підприємець, спонсорує команду. Роман Медведь прийшов у команду на зміну старшому братові Вадиму, який був кращим нападаючим сільської команди «Велібор». Тепер Вадим вчиться у Черкасах на пожежника і вже там грає за збірну. Грав у футбол і батько обох братів — Юрій Медведь.

Юрій Гарбар, дарма що ще навчається в 11 класі, вже має п'ятирічний стаж у команді, ветеран. Десятикласник Олександр Ярмолюк похвалився, що й менший його брат Вадим уже в команді, а найменший третьокласник Олег робить у футболі перші кроки. А починав цю футбольну династію їхній батько — Микола Ярмолюк. У Вадима Тишкуна, одинадцятикласника, теж були у футболі попередники з родини: батько і дядько — нинішній сільський голова Віктор Тишкун.

— Близько півтори тисячі гривень виділяє сільрада тільки на відрядження для футболістів. А треба сказати, що представляють село на районній першості дві команди — доросла та юніорська, — розповідає Вільбівненський сільський голова Віктор Тишкун. —Закупили для футболістів шість комплектів форми. А на одні м'ячі скільки грошей іде! Вони ж недешеві — по 200—300 гривень. А буває таке, що м'яч виходить з ладу буквально за одну гру.

Але це ті витрати, за які ніхто голові не дорікне. Бо хлопці, які грають у футбол, не снують біля забігайлівок, не привчаються змалку до шкідливих звичок. То вільбівненським матерям і дружинам усі жінки в окрузі заздрять. Повсюди плодяться бари, а у Вільбівному — стадіони.

Ну і район робить ставку на футболістів із Вільбівного, бо саме тутешні футболісти становлять кістяк районної команди. А в першості району, що цілком закономірно, вільбівненський «Велібор» з п'єдесталу пошани не сходить. І цілком заслужено! Бо у Вільбівному стільки вкладено душі, серця і грошей у футбол, що місцеві футболісти просто приречені вигравати.

Людмила МОШНЯГА,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.


Фото Людмили МОШНЯГИ.

«Зона» задихається від безробіття

■ АКТУАЛЬНО

Ненавиджу насильство, хоч би в якій формі воно проявлялося. Тож, коли заступник прокурора області Анатолій Єрьомін запропонував відвідати Біленьківську виправну колонію № 99, засумнівався, а чи варто псувати настрій. І все-таки не пошкодував. Звичайно, реалії «зони» не для тих, у кого слабкі нерви, але й там перебувають люди, котрі, хоч і завинили перед суспільством, однак після відбуття покарання мусять повернутися в нього. У наших же інтересах — відродити в їхніх серцях найкращі людські якості, котрі прищеплювали їм мами і бабусі, або хоча б зняти з них тягар зневіри та озлоблення, бо інакше він обернеться помноженим злом.


Фото автора.

Нас зустріли похмура залізна брама і німецька вівчарка, котра лютим гавканням виміщувала образу за те, що її посадили на ланцюг. Втім, вона добре відрізняла запах «волі» і, як і кожна жива істота у цій системі, відпрацьовувала свою пайку. До речі, про запахи. Наповнюваність виправних закладів у Запорізькій області нині навіть менша за норму, житлові приміщення добре провітрюються, постелі заправлені свіжою білизною, але жодні прибирання й дезинфекції не можуть витруїти в їдальні уїдливий запах тюрми. З цим боротися неможливо. Адже тут, за винятком гуртожитку, ув'язнені перебувають найдовше, а у холодну пору їдальня перетворюється ще й на клуб, де вони проводять своє дозвілля.

Щоб не ятрити серця матусь, чиї блудні діти перебувають за гратами, опустимо деталі табірного життя. Воно не мед. Хоча колонія нині має статус закладу середнього рівня безпеки, у звичайному розумінні це — колонія суворого режиму. Тобто високі стіни, обплутані колючим дротом, на вежах — вартові, готові негайно застосувати зброю, контрольно-слідова смуга і безліч найсуворіших обмежень, за порушення яких — недвозначне покарання. На щастя, до нашого приїзду ані у карцері, ані в камерах, призначених для непослухів, ніхто не поневірявся...

Як сказав начальник колонії, полковник внутрішньої служби Леонід Зеленський, до таких заходів тут вдаються у крайньому разі, коли ув'язнені не хочуть сприймати людських слів. Певна річ, «мусіпусі» з ними тут ніхто не розводить, але й зацькованих поглядів не довелося бачити. Навпаки, зачувши про приїзд заступника прокурора області, до нього на прийом прийшли всі бажаючі, а запитання відповідні — про амністію, про можливість отримати умовно-дострокове звільнення. Ті, хто скаржився, вважають, що адміністрація не побачила, що вони вже стали на шлях виправлення. Та й взагалі, хто з ув'язнених хоче казати правду, за що він тут перебуває? У кращому разі пояснить, що «за крадіжку державного майна», хоча в особовій справі записано, що «сидить» за вбивство. Звичайно, судові помилки трапляються, але, якщо зважити на Кримінальний кодекс, контингент тут важкий: убивці, ґвалтівники, бандити, грабіжники, розбійники... І всі — залежні від наркотиків. Але у кожного — перша «хідка» на «зону» і, дай Боже, щоб була остання. Не випадково ж ув'язнені з допомогою благодійних організацій зводять православний храм, а хто не хрещений, приймає купіль — наодинці із совістю від Бога не відцураєшся... Часу, щоб осмислити скоєне і розкаятися, вдосталь. Інша річ — куди себе подіти, до кого прихилити голову?

І ось тут виникає запитання про роль держави у виправленні осіб, котрі, хоч і скоїли злочини, але прагнуть стати повноцінними людьми. Адже, позбавивши волі когось за якусь провину, суспільство не має права позбавляти його можливості повноцінного біологічного існування. Слава Богу, що ув'язнених самими лише рідненькими на воді кашами не годують, але й фінансування з бюджету на їхнє харчування при наших зобов'язаннях перед Європою про додержання прав людини не перевищує 35—45 відсотків від потреби. Хто цього не розуміє, хай спробує прожити місяць на стільки ж гривень... Тож столичним чиновникам, котрі приїжджають перевіряти виправні колонії, треба спочатку заглянути в рядок бюджету, а вже потім «качати» права. Але з харчуванням, можна сказати, тут усе гаразд, бо наша «голота на витівки багата». Годують відповідно до норм (куцих, звичайно), але лише завдяки тому, що в системі управління державного департаменту з виконання покарань створили потужну базу підсобних господарств. Та дуже часто начальник виправної колонії опиняється перед вибором, чи платити зарплату цивільним працівникам, чи спрямувати ці кошти на харчування ув'язнених, і, коли він довго балансуватиме на грані закону та людського обов'язку, на нього можуть завести й кримінальну справу... Таке, принаймні для Запорізької області, не новина.

Але новий начальник виправної колонії Леонід Зеленський — із тих офіцерів, хто щиро вболіває за доручену справу. Його теж не раз «розпинали» на засіданнях міжвідомчих комісій за невиплату зарплати, хоча заборгованість, особливо щодо відшкодування ув'язненими майнових позовів та аліментів, тут істотно скорочена. Але він мужньо тримає удари і, зціпивши зуби, їде в кабінети директорів запорізьких підприємств, пропонуючи роботу. Справа ця невдячна навіть за безумовної підтримки керівництва області, бо великих тузів часто цікавить лише те, що може перепасти їм. За словами начальника управління державного департаменту з виконання покарань Віктора Сурова, перемогу в тендері на виконання столярних робіт у Вільнянської виправної колонії № 20, де взяли в кредит новітнє італійське технологічне обладнання, вирвало ... товариство сліпих з іншої області. І все-таки не всі керівники розмінюють свою совість на можливість легкого заробітку. Принаймні голова правління ЗАТ "Запорізький автомобілебудівний завод" Микола Євдокименко відгукнувся на прохання керівництва Біленьківської виправної колонії і пообіцяв забезпечити установу постійними замовленнями.

Що вже казати про Європу, навіть у країнах Прибалтики ув'язненим утримують за державний кошт, а робота, яку їм надають, — то вже для того, щоб не допустити деградації особистості та поповнити сімейний бюджет. Адже життя триває. А от у нас, крім високих слів, нічого істотного. Незважаючи на статус казенних, підприємства виправних колоній забезпечені роботою лише на третину від реальної потреби. Тож ув'язнені працюють по черзі і лише ті з них, у кого є діти або хто має сплачувати матеріальне відшкодування заподіяних ним збитків. Від похмурої дійсності, вимушеного неробства і відсутності будь-якої можливості реалізувати себе у багатьох із них починаються психічні розлади, а дехто помирає від серцевих нападів. На думку адміністрації колонії, гіршus тортур від вимушеного неробства не придумає навіть витончений кат. Якось не зовсім в'яжеться це з нашим європейським вибором...

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімку: в обідню перерву в курилці можна скрасити дозвілля грою в нарди чи шахи.

Не зрозуміла, про що угода

Я — інвалід дитинства, глухоніма. Спілкуюся лише мовою жестів, але без допомоги фахівця (сурдолога) не можу зрозуміти ні мови, ні тексту. Закінчила лише спецшколу для глухонімих, тому із читанням і писанням у мене теж проблеми.

У липні 2004 року шляхом обману громадянка О. оформила у приватного нотаріуса К. договір на дарування моєї квартири. Спочатку я думала, що О. буде за мною, самотньою жінкою, доглядати, але щойно договір було оформлено, О. виїхала до Росії. Текст договору був написаний українською мовою, якою я не володію. Нотаріус не пояснив мені правові наслідки договору дарування, не з'ясував, чого хотіла О. і чого хотіла безпосередньо я від угоди. На жаль, під час зустрічі з нотаріусом сурдолога зі мною не було.

Дуже прошу «Голос України» пояснити мені, чи правильно це було зроблено і що робити у такій ситуації?

Лариса ГРИМАЄВА.

Саки Крим.

Відповідає юрист Сергій ДМІТРІЄВ:

— За договором дарування одна сторона (дарувальник) передає або зобов'язується передати в майбутньому другій стороні (обдарованому) безплатно майно (дарунок) у власність. Причому дарування нерухомих речей (в тому числі й квартири) підлягає нотаріальному посвідченню.

Відповідно до статті 728 Цивільного кодексу до вимог про розірвання договору дарування застосовується позовна давність в один рік (позовна давність — це термін, протягом якого особа має право звернутися до суду по захист свого порушеного права).

Відповідно до статті 727 Цивільного кодексу України вимагати розірвання договору дарування можна, якщо обдаровуваний умисно вчинив злочин проти життя, здоров'я, власності дарувальника, його батьків, дружини (чоловіка) або дітей. Дарувальник також має право вимагати розірвання договору дарування, якщо внаслідок недбалого ставлення обдарованого до речі, що становить історичну, наукову, культурну цінність, ця річ може бути знищена або істотно пошкоджена. Однак вимагати розірвання договору дарування можна за умови, що на момент пред'явлення вимоги дарунок є збереженим. Але ви наголошуєте, що договір дарування був укладений шляхом обману. У такому разі, відповідно до статті 230 Цивільного кодексу, якщо одна із сторін правочину (договору) навмисно ввела другу сторону в оману щодо обставин, які мають істотне значення, такий правочин (договір) визнається судом недійсним.

Згідно зі статтею 225 Цивільного кодексу України правочин (договір), який дієздатна фізична особа вчинила у момент, коли вона не усвідомлювала значення своїх дій та не могла керувати ними, може бути визнаний судом недійсним за позовом цієї особи.

Водночас хочемо звернути увагу, що існує спеціальний порядок нотарільного оформлення правочинів, які вчиняються особами з фізичними вадами. Так, якщо фізична особа внаслідок фізичної вади, хвороби чи з інших поважних причин не може власноруч підписати правочин, заяву чи інший документ, за її дорученням і в її присутності та в присутності нотаріуса правочин, заяву чи інший документ може підписати інша особа. Про причини, з яких фізична особа, зацікавлена у вчиненні нотаріальної дії, не могла підписати документ, зазначається у посвідчувальному написі (правочин не може підписувати особа, на користь або за участю якої її посвідчено). Якщо фізична особа, яка звернулася за вчиненням нотаріальної дії, неписьменна або сліпа, нотаріус, крім того, прочитує їй текст документа, про що на документі робиться відповідна відмітка. Якщо глуха, німа або глухоніма фізична особа, що звернулася за вчиненням нотаріальної дії, письменна, вона сама прочитує документ і підписує його. Якщо така особа неписьменна, то при вчиненні нотаріальної дії обов'язково повинна бути присутня письменна особа, яка може порозумітися з глухою, німою або глухонімою особою і посвідчити своїм підписом, що зміст правочину, заяви чи іншого документа відповідає волі учасника нотаріальної дії.

Можливо, при укладенні договору (оскільки йдеться про догляд) ви мали на увазі договір довічного утримання, згідно з яким одна сторона (відчужувач) передає другій стороні (набувачеві) у власність житловий будинок, квартиру або їх частину, інше нерухоме майно або рухоме майно, яке має значну цінність, взамін чого набувач зобов'язується забезпечувати відчужувача утриманням та (або) доглядом довічно. Саме цей договір визначає матеріальне забезпечення та догляд, який вам мають надати взамін на квартиру. І що найважливіше — цей договір передбачає можливість його розірвання у випадку невиконання або неналежного виконання обов'язків з догляду за вами особою-набувачем.

У черзі на житло свої пільги, навіть серед пільговиків

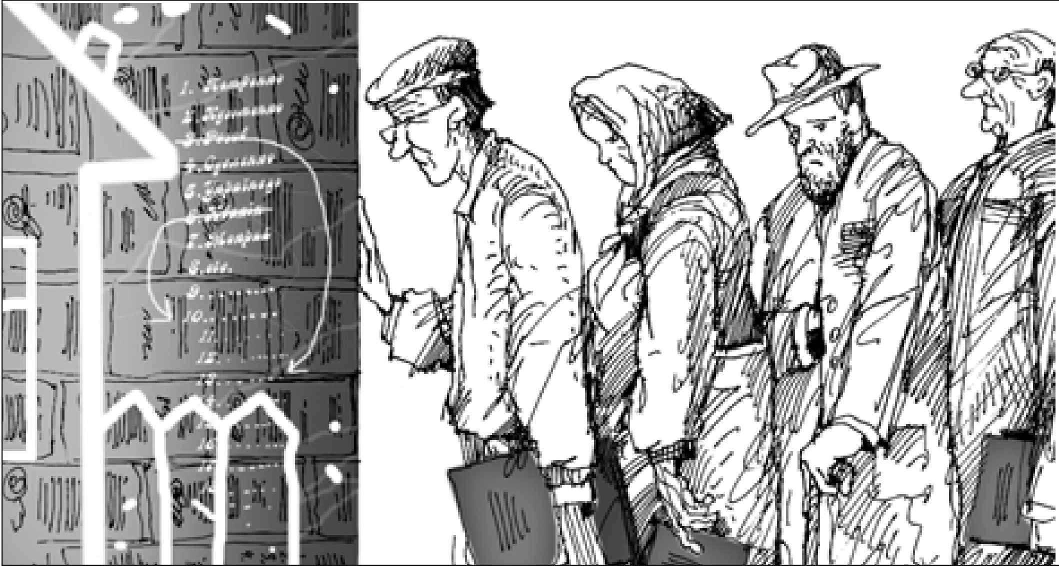
Мій загальний трудовий стаж 45 років, а на київському заводі «Медапаратура» працюю вже 33 роки. Тривалий час за місцем роботи стояв на квартирному обліку. У 2002 році, як ветеран праці (у 1988 році мене нагородили медаллю), я був перший у черзі. Та, коли документи тих, хто стояв на квартирному обліку підприємства, передали до квартвідділу райдержадміністрації, то моя черга опустилася до 526. І я став ветераном виробництва. Поясніть, будь ласка, чому це так?

Аркадій ТВЕРДОВСЬКИЙ.

Київ.

Відповідає заступник голови Київської міської державної адміністрації, начальник Головного управління житлового забезпечення Михайло ГОЛИЦЯ:

— Відповідно до пункту 14, підпункту 9 пункту 44 Правил обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов, і надання їм жилих приміщень в Українській РСР, затверджених постановою Ради Міністрів Української РСР від 11.12.1984 № 470, робітникам, які тривалий час (не менше 20 років) сумлінно пропрацювали на одному підприємстві та перебувають на квартирному обліку, жилі приміщення надаються у першу чергу.



Згідно з пунктом 31 вищезазначених Правил обліку, в разі ліквідації обліку за місцем роботи облікові справи громадян передаються до виконавчого комітету відповідної місцевої ради із збереженням попереднього часу перебування на квартирному обліку та у списках осіб, які мають право першочергового одержання жилих приміщень.

Під час передачі підприємством облікових справ до виконавчого комітету відповідної місцевої ради номер черговості громадянина може змінитися, якщо у виконавчому комітеті відповідної місцевої ради є громадяни, які мають право на таку пільгу і раніше включені до списків осіб, які мають право на першочергове отримання жилого приміщення.

Кожен повинен знати, де отримати допомогу



Чула, нещодавно у Києві відкрився Всеукраїнський центр соціально-психологічної допомоги. Розкажіть, будь ласка, про нього детальніше.

Марина ВДАЛИНА.

Київ.

Як повідомили у прес-службі Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту, нещодавно відкритий Всеукраїнський центр соціально-психологічної допомоги у Києві став 23-м із діючих в Україні. Його основне завдання — надання невідкладних психологічних, соціально-побутових, медичних, економічних, інформаційних та юридичних послуг, послуг з працевлаштування особам у складних життєвих обставинах для сприяння їх якнайшвидшому поверненню до нормальних умов життєдіяльності.

Сьогодні такі центри вже працюють в АР Крим, Волинській, Дніпропетровській, Донецькій, Житомирській, Закарпатській, Запорізькій, Івано-Франківській, Київській, Кіровоградській, Луганській, Миколаївській, Одеській, Сумській, Рівненській, Тернопільській, Хмельницькій, Чернівецькій, Чернігівській областях та у Севастополі.

Міністр України у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко зазначив, що нині в Україні налічується близько 120 тисяч дітей, які опинилися у складних життєвих ситуаціях. І дуже важливо, щоб у 2007 році кожна область нашої країни була на 100% забезпечена соціально-психологічними закладами.

Необхідність створення центрів соціально-психологічної допомоги для різних категорій населення обумовлена виникненням цілої низки несприятливих соціально-економічних чинників, які негативно вплинули на всі сфери життєдіяльності суспільства, позначилися на функціонуванні сім'ї та становищі дітей і молоді.

Клієнтами цих центрів можуть бути молодь, жінки, самотні чоловіки та жінки з дітьми, які перебувають у кризовій ситуації у зв'язку зі складними життєвими обставинами.

Наразі в Київському міському центрі соціально-психологічної допомоги вже проживає одна родина (мати і двоє неповнолітніх дітей) та четверо дітей-сиріт, які повернулися з місць позбавлення волі.

Унікальність створення таких закладів в Україні полягає в тому, що саме з державного бюджету було виділено кошти на їх створення та облаштування.

Незважаючи на короткий термін існування центрів соціально-психологічної допомоги, вони підтверджують свою ефективність. Так, у 2005 році було надано допомогу 694 особам. І позитивного результату з них було досягнуто у 75% клієнтів.

Протягом I півріччя 2006 року допомогу отримали 370 осіб, з яких позитивного результату досягнуто у 42%.

2007 року плановано відкрити ще три центри соціально-психологічної допомоги на 51 місце, загальна кількість становитиме 468 місць. Це дасть змогу за рік надати допомогу 1872 особам, як опинилися в складних життєвих обставинах.

Адреса Всеукраїнського центру соціально-психологічної допомоги: 02091, м. Київ, вул. Новодарницька, 26-б. Тел.: 566-15-48.

Чи дійсний паспорт?

Я оформляла свій закордонний паспорт ще до заміжжя і до зміни українського (7 років тому). Планую поїздку за кордон, але беруть сумніви: чи дійсний він?

Ольга ВЕРІНА.

Дніпропетровськ.

Відповідає речник Міністерства закордонних справ України Андрій ДЕЩИЦЯ:

— Якщо при укладенні шлюбу особа, в даному разі Ольга Веріна, змінила прізвище і в цьому зв'язку обміняла паспорт громадянина України (внутрішній), то паспорт громадянина України для виїзду за кордон також необхідно змінити на прізвище чоловіка. Паспорти громадянина України для виїзду за кордон оформлюються в органах внутрішніх справ відділами у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб за місцем реєстрації.

Коли особа не змінювала прізвище, паспорт громадянина України для виїзду за кордон дійсний на термін його дії. Як правило, ці паспорти оформлюються на 10 років.

Жовті Води

Мене цікавить статус міста Жовті Води Дніпропетровської області. Чи це місто обласного підпорядкування? Якщо так, то згідно з яким офіційним документом?

Галина КУЗЬМЕНКОВА.

Жовті Води Дніпропетровської області.

Відповідає директор Державного архіву Дніпропетровської області Н. КИСТРУСЬКА:

— Селище міського типу Жовта Ріка П'ятихатського району Дніпропетровської області було віднесено до категорії міст обласного підпорядкування з присвоєнням місту назви Жовті Води (Указ Президії Верховної Ради Української РСР від 22 травня 1957 року).

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО

Ці книги ставлять поруч з іконами

Увічненню подвигу українського народу у Великій Вітчизняній та Другій світовій війнах присвячено історико-меморіальний серіал «Книга Пам'яті України». Робота над ним триває 17 літ. Нині уряд доручив створити нову серію — «Звитяжці».

Редакція звернулася до голови Головної редколегії «Книги Пам'яті України» історика, члена-кореспондента НАНУ Олександра РЕЄНТА з проханням розповісти про проведену роботу.

— У XX сторіччі українство зазнало неймовірно важких втрат. Дві світові війни, національно-визвольні змагання забрали життя мільйонів українців. А якщо додати жертви голодоморів, тоталітарного режиму і невідворотних демографічних втрат, то цей мартиролог сягає понад 20 мільйонів душ.

1989 року вийшло урядове рішення про створення Книги Пам'яті України загиблих у роки Великої Вітчизняної і Другої світової воєн. Підготовка видань передбачала пошукову, науково-практичну, аналітичну і редакційно-видавничу роботу. Відсутність достовірних джерел значно ускладнювала цей процес. Часу потребувало також визначення зваженої концепції видання, котра сприяла б консолідації суспільства.

Нині завершено першу частину найбільшого пошуково-видавничого проекту кінця XX — початку XXI століть: випущено 264 меморіальні томи поіменної Книги Пам'яті України, на сторінках якої увічнено імена понад 6 мільйонів наших земляків, яких спопелила Друга світова війна. Принагідно скажу, що урядовою постановою 1989 року передбачалося випустити до 70 меморіальних томів з персоналіями на понад 1 300 000 загиблих.

Наведені в підсумковому томі «Безсмертя» трагічні цифри «смертного жнива» України вразили нашу та світову спільноту. Йдеться про 6 034 768 загиблих у Другій світовій війні солдатів—громадян України. Їх поіменно встановлена кількість у 4,5 разу перевищує офіційні дані радянської історіографії.

В останньому томі Книги Пам'яті України «Безсмертя» (перше видання випущено 2000 року) гідно відображено внесок українського народу у Перемогу, показано всі сили тодішнього суспільства, які брали участь у тому страшному бойовищі. Воно почалося для українців ще 1 вересня 1939 року. Відображено й дії учасників визвольних змагань.

Видано також 100 томів (з передбачених 140) серіалу «Книга Скорботи України» — про понад 4,5 мільйона загиблих у війні цивільних громадян України (в тім числі на каторзі у Німеччині). Побачили світ чотири томи Книги Пам'яті України про громадян, полеглих у воєнних конфліктах за рубежем.

Тривалий час участь наших земляків у локальних війнах і воєнних конфліктах замовчувалася. Дотепер ця сторінка нашої історії залишається маловідомою.

Серед видань серіалу — том «Загиблі на чужині». Тут подано імена земляків, полеглих у збройних конфліктах на Китайській Східній залізниці (1929), в Іспанії (1936—1939), на озері Хасан (1938), річці Халхін-Гол (1939), у Китаї (1923—1941 і 1946—1950), в Кореї (1950—1953), В'єтнамі (1961—1974), на Кубі (1962), у країнах Африки (1962—1979), Близького і Середнього Сходу (1956—1982) тощо.

Два томи серіалу — «Загиблі в снігах Суомі» — про наших земляків, які загинули у радянсько-фінляндській війні. Видано також том «Епопея трагізму» про полеглих в Афганістані.

Випущено перший наклад підсумкового тому Книги Пам'яті України «Безсмертя». Тут уперше оприлюднено аналітико-документальний матеріал про вагомий внесок українського народу в Перемогу. Підготовлено рукопис узагальнюючого видання «Печаль» — про цивільних громадян, яких забрало воєнне лихоліття.

Незабаром вийде «Книга Пошани України», де зібрано біографічні дані про звитяжців фронту і тилу, які нині живуть в Україні, Героїв України, Героїв Радянського Союзу, Героїв Соціалістичної Праці, повних кавалерів ордена Слави, осіб, нагороджених чотирма і більше медалями «За відвагу», повних кавалерів орденів України, людей, життя яких стало легендою (розвідників, полководців, конструкторів зброї).

Передбачено випустити серію видань «Міста-герої України».

Важливо зберегти й пам'ять про фронтовиків та учасників війни, які пішли з життя після війни. Кабінет Міністрів України видав Розпорядження № 458-р від 03.08.2006 р., яким започатковано створення серіалу «Книга Пам'яті України. Звитяжці» для вшанування всіх громадян України, які боролися за її свободу і незалежність. Видання серії міститимуть персональні дані про громадян України, які воювали на фронтах і проходили військову службу протягом 1939—1945 років, брали участь у національно-визвольній боротьбі українського народу в 1939—1956 роках, відбудовували зруйновану війною країну.

Видавнича програма «Книга Пам'яті України. Звитяжці» становитиме 160 томів, роботу належить здійснити до 65-річчя Перемоги.

Нині напрацьовується комп'ютерний банк даних, на його основі формується електронний варіант Книги Пам'яті. В Інтернеті створено сайт «Поіменно», куди заносяться персоналії загиблих у Другій світовій війні. Це важливо, бо Інтернетом широко користується молодь, яка дедалі частіше звертається до нас, щоб дізнатися про долю своїх дідів і прадідів.

Лише люди, для яких сенсом життя є ця робота, могли її зробити! Заслуговує особливої подяки праця наших науковців, істориків, працівників архівів, військкоматів, місцевих органів влади, краєзнавців, учителів та учнів, журналістів. Неоціненну допомогу надали сотні тисяч пошуковців-добровольців. Керували цим процесом регіональні відділення Пошуково-видавничого агентства. Сімнадцять літ секретаріат Головної редколегії Пошуково-видавничого агентства очолює Р. Вишневський.

Пам'ять — категорія, причетна до формування національної ідеї. Випуск серіалу «Книга Пам'яті України» громадськість розцінює як державну данину пам'яті полеглим і як поворот держави у ставленні до свого народу. У багатьох сільських оселях Книгу Пам'яті України з підкресленими в ній іменами загиблих ставлять біля ікон.

З вулиці — в море

Безпритульні діти допомагали чемпіонам перемагати у вітрильній регаті

У першій декаді серпня в Одесі проходила регата «Трансбункер», за останні 20 років — найбільша за кількістю учасників та рівнем проведення. Організатором, провідником і фінансувальником була російська компанія «Трансбункер» (основна діяльність — бункерування флоту, дозаправка паливом, мастилами). Керівництво компанії з дитячих років займалося вітрильним спортом, тому частину своїх доходів спрямовує на розвиток саме цього виду спорту.



У регаті брали участь як спортсмени-професіонали, так і аматори. Проводилися змагання і серед дитячих класів яхт («Оптиміст» — до 13 років, «Лазер—4,7» — до 15 років), де розігрувалися свої призи.

Кільові яхти дорослих було поділено на три залікові групи за новим стандартом міжнародного обміру, для чого вперше на регату такого рівня запросили італійського фахівця. Найбільша яхта з 30, що взяли участь у регаті, — більше 12 метрів, найменша — до 5,5 метра. У регаті взяли участь чемпіон Європи, учасник останньої Олімпіади Дмитро Берьозкін, дворазовий володар першого золота на чемпіонаті світу в класі «49» Родіон Лука, велика кількість майстрів спорту.

Але найнезвичайнішим було те, що цього разу доросла регата мала соціальну спрямованість. Запросили безпритульних, пригрітих благодійним фондом «Дорога до дому», і дітей з кризових родин.

— Така новаторська ідея спала на думку прес-аташе регати Юлії Городецькій, — розповідає Сергій Хлєбников, віце-командор яхт-клубу, голова оргкомітету регати. — Я її підтримав. Винесли ідею на обговорення керівництва компанії, що проводить регату. Ідею цю схвалили всі.

Звичайно, всіх охочих не могли допустити до участі в регаті навіть на такому примітивному рівні, як присутність і елементарна допомога екіпажеві. Адже це відкрите море, велике навантаження, ризик, екстремальні ситуації можливі в будь-який момент. Тому провели, як і належить, жорсткий відбір. Найголовніша вимога — вміння плавати. Потім, після перших виходів у море, відсіяли тих, хто страждає на морську хворобу. Решту — і хлопців, і дівчат — розібрали капітани по своїх яхтах. Діти стали майже повноправними членами екіпажів. Майже — тому що вони все-таки не могли повноцінно брати участь у регаті, не вміли ще. Але від них теж була велика користь. А головне — підлітки були зайняті справжнім ділом і відчували свою причетність і до моря, і до боротьби, і до перемог та поразок. Що вони могли робити? Допомагали готувати човен до виходу в море, прибирали його разом з екіпажем після того. Вони могли триматися за шкоти (снасті, мотузки для керування вітрилами) разом із членами екіпажу під час регати, щось підносили, десь притримували вітрило... Ще немаловажно для цих дітей й інше: вони відчули, що на яхті існує єдиноначальність: тверда й однозначна, яка не терпить ніяких заперечень, голосувань, сперечань, обговорень.

— Діти залишились дуже задоволені, — каже Сергій. — Двоє хлопців, а там були й дівчата, виявили бажання займатися в дитячій вітрильній школі. Ми їх беремо. Якщо буде бажання і старання, то все в них вийде. І хто знає, може, це робили перші кроки чемпіони вітрильного спорту.

Нікого не бентежило, що це діти з неблагополучних родин чи взагалі колишні безпритульні, а сьогодні вихованці Одеського благодійного фонду (ОБФ) «Дорога до дому». Вітрильникам не вперше зустрічатися з дітьми, які прийшли до них з вулиці. Раніше Чорноморський яхт-клуб містився в районі вулиці Ярмаркової, районччик ще той. Вулична шпана регулярно поповнювала число вітрильників. Такі тренери-ветерани, як Михайло Пєтухов (зараз він суддя), робили з них чемпіонів.

«Класно, що завжди є чим себе зайняти»

До такого несподіваного для себе висновку прийшло багато дітей, взявши участь у регаті. Як виявилося, це не так уже й погано — бути чимось зайнятим, а не просто тинятися вулицями в пошуках пригод.

— Коли надійшла така пропозиція, — розповідає співробітниця ОБФ «Дорога до дому» Оксана Маслова, — ми обдзвонили всі 500 родин, що стоять у нас на обліку. Це неблагополучні сім'ї, неповні сім'ї «групи ризику», тобто такі, звідкіля дитина може в будь-який момент піти на вулицю, або родина, де вихователь тільки бабуся чи тітка. Ну і, звичайно, залучили до такої романтичної справи своїх 20 вихованців, що живуть у нас в реабілітаційному центрі.

Не всі відгукнулися. Когось не пустили рідні, багато хто не вмів плавати, дехто за станом здоров'я не може. Все-таки там необхідні і сила, і витривалість, і кмітливість. Відібрані діти ще за два тижні до регати почали виходити в море, тренуватися. В основному це були хлопці, але дівчат капітани яхт, махнувши рукою на забобони, теж брали «покататися».

— Діти були в захваті, — згадує Оксана. — Одній дівчинці, Анжелі, можна сказати, ця регата не дала піти на вулицю. Ми її зупинили буквально на порозі домівки, з якої вона йшла з переконанням, що ніколи не повернеться назад. Ми її туди вели, як на каторгу. Вона всього боялася, йшла зігнута, капелюх натягнула ледь не до підборіддя. Участь у цих морських «баталіях» заспокоїла її, вона побачила, що в житті багато чого цікавого є, крім вулиці. Оченята аж розширились від захоплення — такі гарні блакитні очі, виявляється, в неї й так сміється заразливо!

Два хлопці 14 років, що виявили під час регати необхідні здібності й мають бажання, будуть безплатно займатися вітрильним спортом у дитячій спортивній школі. І хто знає, чи не майбутні вони чемпіони?

— Ці хлопці, — розповідає Оксана, — потрапили до нас через «соціальний патруль». Щодня наш жовтенький автобус, на якому так і написано «Соціальний патруль» і в якому перебувають медик, юрист, психолог та соціальний працівник, повністю екіпіровані (тобто з ліками, продуктами й одягом), рухається по місту місцями скупчення безпритульних дітей. Витягають їх з підвалів, каналізаційних люків. Надають їм необхідну допомогу, лікування. Якщо треба, госпіталізують. Розповідають про діяльність фонду. Багато дітей приїжджають до нас саме з цим патрулем. Гліб і Мирослав, які займатимуться в спортшколі, саме в такий спосіб і попали до нас, до реабілітаційного центру дітей, що потрапили в кризову ситуацію.

У цьому центрі є свій «статут»: не пити, не курити, не вживати токсичних речовин, не приходити в стані сп'яніння, вчитись у школі. Усі діти ходять до звичайної загальноосвітньої школи нарівні з дітьми з повних, благополучних родин. Там вони нічим не відрізняються від сімейних міських дітей, хіба що честолюбства в декого більше: довести хочуть усьому світові, що вони кращі.

Оленка

Ця дівчинка хоче стати то дизайнером, то юристом, то артисткою, то ось — «занедужала» морем. Відмінниця, розумниця. У конкурсі з акторської майстерності посіла перше місце в області. А могла б уже не один раз померти від «турботи» ближніх.



У 14-літньої Лєни цікаве прізвище — Барбу. Подивившись на її світле волосся, голубі очі та усміщливе личко, так і хочеться назвати її Барбі. Але такої ляльки в Оленки не було ніколи. Втім, інших ляльок вона теж не пам'ятає. А пам'ятає зовсім інше.

— Я жила з мамою чотири роки, — згадує Лєна. — Про батька свого взагалі нічого не знаю. Мама, як мені казали, мене не хотіла, але терпіла — діти було нікуди. Мені розповідали, що вона мене часто била. Мабуть, це правда, тому що в мене й досі якийсь жах від самої думки про неї, у дрож кидає... Я з нею майже не жила — то в сусідів, то просто на килимку біля дверей надворі спала. Років п'ять мені було чи шість, коли я зовсім пішла. Пам'ятаю (це я вже пам'ятаю), вона мене сильно побила. Я жила на вулиці з вуличними дітьми, у підвалах, люках... Потім мама мене знайшла, забрала додому і, можна сказати, продала. Якомусь дядькові. Десь півроку я жила в нього, він нічого, непогано про мене піклувався. Потім я захворіла, мене повернули мамі, але трохи підлікували сусіди, а не мама. І я знов опинилась на вулиці. Хрещена підловила мене біля сміттєвого бака. Каже, що я просто лежала біля ящика... Так я попала до бабусі, хата якої в районі області і яка навіть не здогадувалася, що я так живу. Баба з дідом — хороші люди, але коли вип'ють, бушують. Це було теж дуже страшно.

Бабуся, хоч у мене не було ніяких документів, улаштувала мене в школу. Я вчилася нормально, але почувала себе не дуже добре. У всіх зовсім інші сім'ї були. Я така — одна. Мені було погано, без друзів, у старомодному одязі, і взагалі... Бабуся мені постійно тільки докоряла й усе казала, що я піду «маминою стежкою», а я все намагалася зробити, щоб найкраще за всіх, щоб бабуся пораділа й похвалила мене. Але вона ні разу не сказала, що я хороша. А торік 9 травня бабуся померла, просто в мене на руках. І тоді я відчула, як до мене ставляться інші родичі, а їх у мене багато. Одної ночі остаточно посварилася з ними і зрозуміла, що нікому не потрібна.

Пішла пішки в Одесу. Підвіз один дядько, то насилу відбилася від нього. Але я все-таки добралася до міста, сама прийшла до Суворовського райвідділу міліції. Так і потрапила сюди.

Я хочу всім довести, що зможу стати найкращою і багато чого доб'юсь.

Дідусь подав документи в розшук, і Лєну шукали більше трьох місяців. Знайшли, але вона й не думає їхати додому. «Мені тут краще», — каже. І вкотре дивиться на годинник, з яким виходила в море як повноправний член регати.

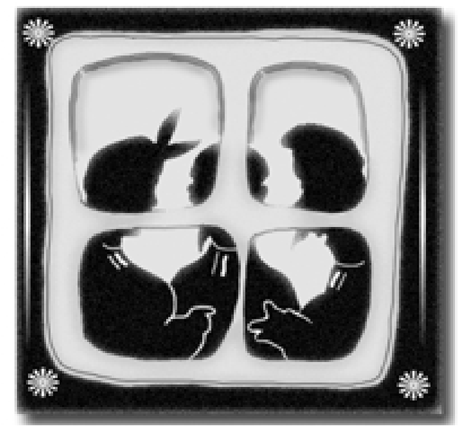
В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

На знімках: Оленка одержала грамоту і годинник; хлопці на яхтах.

Фото надані ОБФ «Дорога до дому».

Вона всього боялася, йшла зігнута, капелюх натягнула ледь не до підборіддя. Участь у цих морських «баталіях» заспокоїла її



Усмішка — найкращий лікар

Хвилина щирого сміху дає людині стільки само, скільки й 45 хвилин відпочинку, та ще й притамовує біль, поліпшує постачання кисню до внутрішніх органів, повертає шкірі еластичність. Під час сміху в організмі інтенсивно виробляється так званий гормон щастя — ендорфін. Люди, які часто сміються і позитивно налаштовані до світу, живуть значно довше за похмурих та постійно заклопотаних. Зовсім недавно сміхотерапію почали практикувати деякі польські лікарі. У їхніх пацієнтів краще гояться рани, організм швидше набирається сил після операції.

Надіслав Володимир ЛУЧКАНІН.

Словіта
Золочівського району
Львівської області.

«Рівно, як дорога від Кельменців до Хотина»

■ ЛЕГЕНДИ ЗЕМЛІ НАШОЇ

Кельменці засновані 1559 року. Перша дорога від них до сусіднього наддніпрянського старовинного міста Хотин пролягала скелястим берегом Дністра. Вона була хоч коротка, але дуже незручна. Тому з часом виникла потреба в прокладенні нової зручнішої дороги. За цю справу і взявся якийсь кельменецький чоловік. Він запряг, кажуть, пару волів у дерев'яне рало і, налягаючи на чепіги, погнав їх степом у напрямку до Хотина. А що воли ті тягнули рало, бігаючи степом сюди-туди, бо їх нестерпно жалили гедзі, то і дорога вийшла крива і довга.

Якось після цього завітали до Кельменців учені мужі, які подорожували краєм.

— Чи далеко від Кельменців до Хотина? — запитали вони у літнього кельменчанина.

— Всяко буває, — відповів той. — Старою дорогою берегом Дністра ближче, але буде далі, а новою дорогою степом далі, але буде ближче.

— Як це?! — глянули учені мужі на діда, як на дивака. — Хіба таке може бути?

— Стара дорога понад Дністром коротка, але дуже погана, а нова дорога степом довга, крива, але добра, — пояснив дід. — Хіба таке не може бути?!

Бувальщина це чи небувальщина — хтозна, це тільки давній переказ, який мало хто вже пам'ятає, але залишилося народжене ним порівняння: «Криво, як дорога від Кельменців до Хотина», яке стало згодом навіть іронічною приповідкою. Адже дорога ця і нині, незважаючи на неодноразове випрямлення у минулому, змійкою проходить від Кельменців до Хотина протягом сорока кілометрів, і рух по ній не припиняється ні в день ні вночі.

Давню приповідку вживають тут, коли хочуть підкреслити, що та чи інша лінія проведена криво, наприклад: «Підвела призьбу рівно, як дорога від Кельменців до Хотина»...

Іван БЕЗРУЧКО.

Кельменці
Чернівецької області.

«Я даю тобі, Вікторе, наказ: у першому бою здатися...»,

або Як В. Ющенко «отруївся» у Чернігові

На Валентина Вікторовича Шура перші доноси-рапорти були написані ще у війну. Причиною того був його характер: різав правду-матінку старшим по званню, а це не всім подобалось. Навіть документи на нагородження через це не раз «втрачались». Але й були командири, які його за це поважали, а тому й відправляли подалі від лиха. Так, після поранення під Харковом (кинули у бій без зброї!) молодий хлопець опинився не в концтаборі (за «антирадянські висловлювання»), а знову на фронті.



Колишній фронтовик, інвалід другої групи, кавалер ордена Слави все-таки опинився у тюрмі. Головною причиною стала його категорична відмова посилати свого сина в Афганістан. Цим здивував співробітників військкомату, почали його соромити. Чоловік же затявся:

— Нехай діти секретарів обкомів, райкомів ідуть воювати! А мого залиште. Однак батька не хотіли слухати, тоді він, виведений з себе, при всіх сказав:

— Я даю тобі, Вікторе, наказ: у першому бою здатися...

Звичайно, після цих слів син залишився вдома. Проте невдовзі проти В. Шура було відкрито три кримінальні справи. Не «за Афганістан». Просто у Валентина Вікторовича було хобі, яке не дуже заохочувалося в радянські часи.

— У 1932 році, гуляючи на Валу, я натрапив на сарай з стародруками, — розповідає колекціонер. — Уявляєте, від порога до стелі — стільки книжок! А через кілька днів усе це було спалено! На початку 1960-х років брат моєї дружини розповів, що з усієї області у гараж Чернігівського райвиконкому звезли десь до 30 тисяч ікон, а потім їх перевезли в район сільгосптехніки і спалили. Нищили церкви, релігійні старожитності... А я у той час почав їх збирати. Мені один колега по роботі подарував ікону Феодосія Углицького, і відтоді я, мов зачарований побаченим, почав приносити додому заборонені образи. Багато бабусь з радістю їх віддавали безплатно. Одна зняла з горища аж 27 ікон. Її син мав їх спалити, а тут прийшов, як за повелінням Бога, рятівник. А скільки я всякого церковного начиння позназходив у пунктах прийому металобрухту!

Першу кримінальну справу було порушено за скуповування крадених старожитностей. Другу — за спекуляцію іконами. Та міліція змушена була закрити ці справи за відсутністю складу злочину і недоведеністю протиправних дій. А ось за те, що чинив опір під час конфіскації ікон, отримав півтора року таборів (відсидів вісім місяців).

У 1985 році за купівлю трьох старовинних монет колекціонер знову потрапив до тюрми. Стародруки, близько 100 ікон було конфісковано. Валентин Вікторович і досі нереабілітований у цих справах, які, на його думку, були спеціально сфабриковані тодішнім режимом за його позицію.

...Завдяки невтомному колекціонеру велика частина його колекції перебуває у заповіднику «Чернігів стародавній», а інша — поповнюється новими експонатами. Чого тільки вдома у нього нема! Кіоти з позолоченим різьбленням, срібні чаші, підсвічники... Вражає багатством барв колекція ікон, вишитих бісером. Зібрано майже 120 образів!

— Подивіться, — каже збирач старожитностей, — яке красиве обличчя Богоматері. Та хіба можна байдуже на нього дивитися, воно випромінює любов, добро!

Колекціонер сам реставрує унікальні ікони, інші предмети релігійного життя минулих століть. Резонанс про його старожитності дійшов навіть до В. Ющенка, який побував у помешканні В. Шура під час відвідин Чернігова у 2002-му та 2004 році. Останнього разу, щоправда, колекціонера «пов'язали» з отруєнням нинішнього Президента України. Адже попросив гостя та його супроводжуючих пом'янути його померлу дружину спиртним напоєм власного виробництва.

Довелося потім розпрощатися з настоянкою (взяли на експертизу), давати показання, не спати ночами...

Здавалося б, усі хвилювання позаду. Та тепер у Валентина Вікторовича наступна пекуча проблема: як організувати музей для зібраних експонатів? У 81 рік життя вирішити це питання не так просто. А допомогти в цій справі ніхто не поспішає. Колекціонер хвилюється, щоб його зібрання не розпорошилось, а було зосереджене в одному місці.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: Валентин Шур демонструє свої дорогоцінні старожитності.

Фото автора.

Пам'ятник українській хаті

Про цю дивну споруду на одній з центральних вулиць Полтави досі тривають дискусії. Одні вважають її архітектурною провокацією, інші називають пам'ятником українській хаті. Останніх, до речі, більшість, адже тепер навіть гостям міста полтавчани люблять показувати цей будинок — як своєрідну архітектурну визначну пам'ятку. Адже погодьтеся, де ще можна побачити традиційну українську мазанку на п'єдесталі? А реалізував цю сміливу ідею полтавський підприємець Юрій В'ялий.

У автора — цікава доля. Народився і виріс у Киргизстані, куди ще наприкінці XIX століття разом з групою переселенців з Полтавщини потрапив його дід. Там і досі є село Ніколаєвка, де живуть нащадки тих «першопрохідників» з України і де народився батько Юрія. Туди вислали незабаром після закінчення війни ще цілу групу вигнанців з України — дружин і дітей «бандерівців».

Юрій В'ялий — майстер-муляр — багато років працював у Художньому фонді Киргизстану. Але ніколи не забував про своє українське коріння, дружив з багатьма колегами з України, зустрічатися з якими доводилося на різних семінарах. Серед них і запорізький скульптор Віктор Протас. Саме погостювавши у нього, відвідавши Хортицю та інші історичні місця, Юрій остаточно переконався в тому, що треба повертатися з родиною на батьківщину своїх предків. Вибрав Полтаву, де бував під час однієї з поїздок. А ще через кілька років у місті і з'явилася ця унікальна споруда. Перш ніж узятися за діло, Юрій вивчав традиційну сільську архітектуру, їздив у глибинку, зустрічався з старими майстрами, отож його мазанка — не муляж, а цілком функціональний будинок, виконаний із застосуванням традиційних для нашого краю будівельних матеріалів, з відповідним зовнішнім і внутрішнім оформленням.

Звичайно, можна було б побудувати таку споруду і на землі. Але хіба могли б тоді побачити його стільки людей!

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.



Фото автора.

Господар околиці

Якось прямо на вулиці, серед білого дня, обібрали мене двоє молодиків. Пристали наче зі смішками: дай прикурити, те та се, ага раз не куриш, значить, витрушуй кишені.

А в моїх напівдірявих кишенях, як на те, саме купий заробіток за якийсь там попередній місяць. Гадав, радість принесу сім'ї — і на тобі. Прямо хоч плач.

Подався я до нашого дільничного. А він кривиться, мнеться: а хто вони, ті розбишаки, та хто їх бачив, чи впевнений я, що саме в мене кишені почистили... Урешті навіть кричати на мене почав, що я роззява, раз дозволив пуцьвірінькам гроші забрати.

Пішов я ні з чим від дільничного.

Дружина радить:

— Ти до Федька-рекетира по допомогу звернися.

Федько на нашій околиці — як маленький президент. У яких він там краях рекетир, то ще бабця надвоє гадала, того не знаємо й не відаємо, але на нашій вулиці порядок тримає. Коли там світло погасло чи ліфт зупинився, якась аварія чи невчасно пенсію приносять, то всі чомусь не до влади, а до нього, до Федька, звертаються. І допомагає. Якісь партійці на наступних виборах по-справжньому надумали висувати його в депутати.

Розповів я Федькові про свою біду.

Десь за годину прилітає до мене дільничний. Кітель застебнутий на два ґудзики, формений кашкет застряв мало не на вусі.

— Чого ж ти, — дорікає, — до путтяя не розказав, як тебе обікрали, а відразу Федькові жалітися? Можна ж по-людському. Не хвилюйся, знайдемо твоїх грабіжників.

Увечері ті двоє настирливих молодиків до моєї господи прибігли! Носи утерли. А заодно і гроші виклали.

— Пожартували, — кажуть, — більше не будемо.

Перелічив я гроші і сів до газети листа писати. Про благородний вчинок простого міського хлопця Федька, яким може пишатися усе наше суспільство...

Іван КИДРУК.

Рівне.



Господарський суд Донецької області по справі №27/213Б постановою від 14.11.2006 р. (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) визнав «Державне підприємство вантажно-транспортне управління», м. Сніжне (86500, Донецька обл., м. Сніжне, вул. Комарова, 52, п/р 26007051700l889 в Ворошилівському відділенні Донецького РУ «Приватбанк», м. Донецьк, МФО 335496, ЗКПО 00179246) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор - Кирячок Інеса Олександрівна, ліцензія №081060 серії АВ, адреса: 83086, м. Донецьк, вул. Первомайська, 12, оф. 501, тел.: (062) 304-12-81.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Одеської області, 65058, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29, ухвалою по справі №7/375-06-12074 від 21.11.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Зектер» (адреса: 65058, м. Одеса, вул. Романа Кармена, буд. 21, код ЄДРПОУ 25415363, п/р №260098504 в АППБ «Аваль» м. Одеса, МФО 328351) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Заїкіну Людмилу Анатоліївну (адреса: 65012, м. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 2-а, офіс №203, тел.: 730-53-70; тел./факс: 730-53-80).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду Одеської області м. Одеса.

ТОВ «Інформаційно - правова агенція», код 32530119, зареєстроване Святошинською РДА м. Києва, 04.06.2003 року за адресою: м. Київ, вул. Ген. Наумова, 23-Б повідомляє по свою ліквідацію, протокол установчих зборів засновників ТОВ «Інформаційно - правова агенція» від 10.11.2006 р. № 2. Головою ліквідаційної комісії призначено Махотка Любов Іванівна. Претензії кредиторів приймаються за тел. 489-11-53.

На підставі ст. 118 ЦК України Відкрите акціонерне товариство «Закарпатінтерпорт» (ЄДРПОУ 22104970) повідомляє про набуття понад 20% акцій ЗАТ «Український транспортний альянс» (м. Київ, ЄДРПОУ 31405425).

Претензії кредиторів приймаються у встановлені законодавством строки, у письмовому вигляді за адресою: 89500, Закарпатська область, м. Чоп, вул. Берег, 95.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі №42/255 Б постановою від 20.11.2006 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансово-промислова компанія «БАС», ЄДРПОУ 33792562 (місцезнаходження: 83071, м. Донецьк, вул. Стратонавтів, 139-а, р/р 2600600398 в ДФ ВАТ «РОДОВІДБАНК», м. Донецьк, МФО 394512) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Мілонова Ростислава Юрійовича (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 159/26, ліцензія №668253).

Кредиторські вимоги розглядаються протягом одного місяця.

Господарський суд Сумської області (м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) ухвалою від 23.10.06 р. порушив справу № 7/177-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Авангард» (Сумська обл., м. Ромни, вул. Горького, 152-А, р/р 26006275956002 в Роменському ТВБВ СФ КБ «Приватбанк», МФО 337546, код ЄДРПОУ 22977511).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шевича Олександра Миколайовича, ліцензія АВ 158264 від 09.10.2006 р., м. Суми, вул. 20 р. Перемоги, 7, оф. 301 (0542) 218-869.

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються господарським судом протягом 30 днів з дня виходу даного оголошення.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 02.11.2006 року по справі № 8/379 приватного підприємця П'янова В'ячеслава Олександровича (39610, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Героїв Бреста, 87, кв. 86, ІН 2551800134) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича. Ліцензія № 250145 від 05.12.2001 р., адреса: 39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, буд. 17, кв. 5.

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) від 18.10.2006 р. порушено провадження у справі №20/78б про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Джерело» (92040, Луганська обл., Лутугинський р-н, с. Оріхівка, вул. Бочарова, 159-б, код ЄДРПОУ 00707389, р/р 2600684622 в Луганській обласній дирекції АППБ «Аваль»).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ковіну С. І. (91000, м. Луганськ, вул. Польського, буд. 4, кв. 47, для поштового відправлення: м. Луганськ, кв. Ольховський, буд. 14, кв. 65; ліцензія АБ №271698 від 11.01.2006 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "ЗАВОД ПРОДТОВАРІВ" повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ТОВ "ЗАВОД ПРОДТОВАРІВ", які розташовані за адресою: Донецька область, м. Красноармійськ, мкр-н. Південний: **1.** Автомат горизонтальної упаковки, інв. №314 (1один.), 2001р., початкова ціна продажу - 15836,46грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 791,82грн. **2.** Комплект холодильного обладнання, інв. №317 (1один.), 2000р., початкова ціна продажу - 16712,82грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 835,64грн. **3.** Бак 3-х секційний, інв. №322 (1один.), 2000р., початкова ціна продажу - 443,98грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 22,20грн. **4.** Агрегат ел. насос, інв. №357 (1один.), 2003р., початкова ціна продажу - 1591,82грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 79,59грн. **5.** Холодильна установка УОЖ-17 "Ютам", інв. №344 (1один.), 2000р., початкова ціна продажу - 17626,79грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 881,34грн. **6.** Агрегат ел. насос, інв. №345 (1один.), 2003р., початкова ціна продажу - 1731,31грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 86,57грн. **7.** Насос К65-50-160а, інв. №356 (1один.), 2003р., початкова ціна продажу - 1591,82грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 79,59грн. **8.** Дробарка для арахісу, інв. №305 (1один.), 2001р., початкова ціна продажу - 1451,68грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 72,58грн. **9.** Дозатор і мех. швидкоморозилки, інв. №313 (1один.), 2001р., початкова ціна продажу - 19875,76грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 993,79грн. **10.** Дозатор джему, інв. №315 (1один.), 2001р., початкова ціна продажу - 5322,41грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 266,12грн. **11.** Ел. Насос ТИП 36-1Ц 820 марка Р2-ОПА, інв. №353 (1 один.), 2003р., початкова ціна продажу - 800,01грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 40,00грн. **12.** Агрегат ел. насос, інв. №354 (1один.), 2003р., початкова ціна продажу - 1641,05грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 82,05грн. **13**. Агрегат ел. насос, інв. №355 (1один.), 2003р., початкова ціна продажу - 1641,05грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 82,05грн. **14.** Теплообмінник Р-7-24, інв. №358 (1один.), 2001р., початкова ціна продажу - 1224,69грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 61,23грн. **15.** М/редуктор ЗМПМ, інв. №362 (2один.), 2004р., початкова ціна продажу - 2176,74грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 108,84грн.**16.** М/редуктор ЗМПМ-40, інв. №363 (1один.), 2004р., початкова ціна продажу - 1183,88грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 59,19грн. **17.** Станція керування, інв. №365 (1один.), 2004р., початкова ціна продажу - 118,17грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 5,91грн. **18.** Центрифуга Орбіта, інв. №373 (1один.), 2004р., початкова ціна продажу - 888,46грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 44,42грн. **19.** Бочка сталева 15л б/в, (12один.), початкова ціна продажу - 554,40грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 27,72грн. **20.** Товарно-матеріальні цінності та допоміжні матеріали за списком (32 наймен.), початкова ціна продажу - 2114,67грн. у т.р. ПДВ., гарантійний внесок - 105,73грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону-17,00грн. перераховуються на р/р. 2600630166O635 в Путіловском відділені ПІБ України, МФО 334914, ОКПО 31178587, Регіональній товарній біржі "Восток". Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів до 16 00 год. 25 грудня 2006р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 29 грудня 2006р. у Регіональній товарній біржі "Восток" об 11 00 год. за адресою: м. Донецьк, вул.Артема,27. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ТОВ "ЗАВОД ПРОДТОВАРІВ". Довідки за телефонами 304-77-83, 304-37-21.

Постановами Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128):

- по справі №6/105-8/198 від 25.10.2006 р. Товариство з обмеженою відповідальністю науково-виробнича компанія «Технікс» (80074, Львівська обл., Сокальський район, м. Великі Мости, вул. Львівська, 2, код ЄДРПОУ 25238174, р/р 26003242354001 в Червоноградській філії КБ «ПриватБанку», МФО 325882);

- по справі №6/264-4/202 від 25.10.2006 р. Відкрите акціонерне товариство «Новороздільський завод фунгіцидів» (81652, Львівська обл., Миколаївський район, м. Новий Розділ, вул. Гірнича, 2, код ЄДРПОУ 31638889, р/р 260098196, МФО 325570 ЛОД АППБ «Аваль», м. Львів)

визнано банкрутами та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Слідзьону Надію Петрівну, ліцензія АА №630095 від 12 грудня 2003 р. (79056, м. Львів, вул. Новознесенська, 103).

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) 11.10.06 р. по справі № Б15/202-06 порушив провадження у справі про банкрутство Дочірнього підприємства «Криворізька шляхова машинна станція «Відкрите акціонерне товариство «Трест Укрремшляхчормет», Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Цимлянська, 3, код ЄДРПОУ 24614356, р/р 26005534971079 у Криворізькій філії КБ «Приватбанк», МФО 305750. Розпорядником майна призначено Лукашук Миколу Васильовича, ліцензія АБ № 271537, 50051, м. Кривий Ріг, а/с 2558, тел. (0564) 929698, 80677215794.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького. 44-Б) від 27.11.2006 р. по справі № 46/150-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру ПП «Укрвторчермет» (м. Київ, пр. Свободи, 24-Б, код ЄДРПОУ 31840430).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Денисова Володимира Олександровича (02091, м. Київ, Харківське шосе, 56, кв. 723, ліцензія АБ № 116291 від 03.02.2005 р.).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Маріупольське АТП 11428", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи **ВАТ "Маріупольське АТП 11428"**, що знаходяться за адресою: м. Маріуполь, вул. Краснофлотська, 204: 1. Естакада під ємності та ємності ПММ к/у (20 один.), початкова ціна продажу - **5691,90**грн. без ПДВ, гарантійний внесок - **284,60**грн. 2. Споруди (відкрита стоянка, замощення, ворота, зовнішні світлові стовпи), початкова ціна продажу - **99866,29**грн. без ПДВ, гарантійний внесок - **4993,31**грн. 3. Споруди (водопровід, відстійник, каналізації), початкова ціна продажу - **56343,02**грн. без ПДВ, гарантійний внесок - **2817,15**грн. 4. Основні будівлі (вбиральня - літ.Ж-1, овочевий кіоск - літ.В-1, заправка - літ.М-1, гараж - літ.Д-1), початкова ціна продажу - **8031,48**грн. без ПДВ, гарантійний внесок - **401,57**грн. 5. Гараж металевий (літ. Л-1 та будка для продажу білетів), початкова ціна продажу - **386,55**грн. без ПДВ, гарантійний внесок - **19,33**грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу -17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ „Аваль", м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів до 16 00 год. 08 грудня 2006р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів з дати публікації інформації 11 грудня 2006р., об 11 00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договор купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ "Маріупольське АТП 11428". Довідки за телефонами 304-77-83, 304-37-21.

Ухвалою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 10.10.2006 року порушено справу №5/366-06 про банкрутство Обласного комунального підприємства «Аптека №318», ЄДРПОУ 21727982; 21018, м. Вінниця, вул. Пирогова, 109 (на території Вінницької обласної психоневрологічної лікарні ім. О. І. Ющенка), п/р 26005055300559 в ВФ КБ «ПриватБанк», МФО 302689.

Ухвалою Господарського суду Вінницької області від 09.11.2006 року у справі №5/366-06 про банкрутство Обласного комунального підприємства «Аптека №318», м. Вінниця, введено процедуру розпорядження майном, а також введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Круткевича Володимира Івановича, ліцензія АА №779252 від 08.09.2004 р., адреса: 21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, кім. 731. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Державна виконавча служба у Вишгородському районі Київської області цим викликає ТОВ «Фінпродрезерв» (надалі-боржник), ідент. код 33595088 для участі в проведенні 05 грудня 2006 р. об 11-00 год. виконавчих дій по опису майна боржника за адресою: Київська область, м. Вишгород, вул. Київська, 2, кв. 73. Просимо боржника направити повноважного представника для участі в описі майна. З моменту опублікування цього оголошення боржник вважається належним чином повідомленим про час та місце проведення зазначених виконавчих дій.

Постановою Господарського суду від 06.11.2006 р. по справі №19/132/06 Закрите акціонерне товариство Будівельно-монтажне підприємство «ДАЕМ» (71503, Запорізька область, м. Енергодар, промзона, а/с 14, код ЄДРПОУ 02830993, р/р 260022301191265 в Енергодарському відділенні ПІБ, МФО 313098) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кравченко Радіона Миколайовича (71500, Запорізька обл., м. Енергодар, а/с 42; ліцензія АА №783025), тел.: (066) 143-97-78.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 10.11.2006 р. по справі № 2/181/06, Товариство з обмеженою відповідальністю «Астарта-ЮГИ», 54001, м. Миколаїв, вул. Фалеєвська, 24, кв. 9, визнано банкрутом. По відношенню до банкрута відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначений Друмирецький Вячеслав Борисович (ліцензія Мінекономіки України АБ № 176239 від 19.02.2005 р.), м. Миколаїв, вул. Морехідна, 14, офіс 202.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 4/96-Б порушено справу про банкрутство приватного підприємця Шагалова Володимира Павловича, код 1966318036 (м. Луцьк, вул. Щусєва, 15, розрахунковий рахунок 2600430017250, у Волинській обласній дирекції «Укрсоцбанк», МФО 303019).

Арбітражним керуючим призначено Жиліча Олександра Васильовича (ліц. Мінекономіки з питань європейської інтеграції серія АБ № 176066 від 14.06.2005 р., адреса: 43010, м. Луцьк, вул. Коперніка, 3а).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця.

Господарським судом Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) порушено справу № 8/56 про банкрутство ПСП «Хризоліт», код ЄДРПОУ 30767072 (Рівненська обл., Сарненський р-н, с. Тутовичі, 34522)..

Постановою Господарського суду Рівненської області від 2006 жовтня 2006 року ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тихончук Лесю Хотіївну (ліцензія АБ № 176236, м. Рівне, вул. Словацького, 4/6, оф. 14).

Вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Довідки за тел. 8 (0362) 22-11-40.

Господарським судом Вінницької області по справі № 10/70-06 02.11.2006 р. визнано банкрутом СТОВ «Конатківське» (вул. Фрунзе, 10, с. Конатківці, Шаргородського району, Вінницької області, 23517, р/р 26009486940001 у Вінницькій філії КБ «Приватбанк», МФО 302689, код ЄДРПОУ 03728156) і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений Завальнюк Володимир Іванович, ліцензія арбітражного керуючого АВ № 158291 (21050, м. Вінниця, вул. Козицького, 46), тел. (0432) 57-54-73 (р.).

Господарським судом Київської області постановою від 22.03.06 по справі № 71/116-06 визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності - фізичну особу Гуменюк Світлану Анатоліївну (09354, Київська обл., Сквирський район, с. Великі Єрчики, ідентифікаційний номер 2326706787) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено ДПІ у Сквирському районі (09000, Київська обл., м. Сквира, вул. Богачевського, 20).

Кредитори протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Чернігівській області повідомляє про проведення аукціону з продажу майна ВАТ «Щорський електромеханічний завод».

На аукціон виставляється цілісний майновий комплекс, розташований за адресою: Чернігівська обл., м. Щорс, вул. 30 років Перемоги, 39. Початкова ціна лоту 2 429 045,00 грн. з ПДВ. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 25 грудня 2006 р. включно за адресою: 14033, м. Чернігів, пр-т Миру, 139 к. 22. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ «АВАЛЬ» МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916. З питань ознайомлення з об'єктом продажу, порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном 8 (04622) 5-63-56. Аукціон відбудеться 29 грудня 2006 р. об 11:00 год. за адресою: м. Чернігів, проспект Миру, 68, конференцзал.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) Постановою від 18.09.2006 року по справі № 4/101-Б визнано банкрутом приватне підприємство «Верес-плюс», код ЄДРПОУ 30701006 (45630, вул. Хутірська, 17, с. Милуші, Луцького району). Р\Р 26006920 АППБ «Аваль», МФО 303569. Ліквідатором підприємства призначено Василюка Ігоря Миколайовича (ліцензія Мінекономіки та з питань Європейської інтеграції України АБ № 779140 від 21.07.2004 р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 1/100-Б визнано банкрутом Приватне Підприємство «Терра - М», код 32964056 (43005, м. Луцьк, Київський м-н, 7/49), розрахунковий рахунок № 260054243 в АППБ «Аваль», МФО 303569, м. Луцьк, вул. Лесі Українки, 52. Арбітражним керуючим ПП «Терра - М» призначено Жиліча Олександра Васильовича (ліц. Мінекономіки з питань Європейської інтеграції серія АА № 140403 від 05.06.2002 року, адреса: 43010, м. Луцьк, вул. Коперніка, 36А).

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 4/97-Б визнано банкрутом Дочірнє Підприємство «Торговий дім ЛВФ», код 30089051 (43005, м. Луцьк, вул. Єршова, 11), розрахунковий рахунок № 26030031563001 в ВРУ КБ «Приватбанк», МФО 303440 м. Луцьк, вул. Відродження, 1. Арбітражним керуючим ДП Підприємство «Торговий дім ЛВФ» призначено Зубашенка Юрія Вікторовича (ліц. Мінекономіки з питань Європейської інтеграції серія АА № 719812 від 18.02.2004 року).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

До відома громадськості!
Відкрите акціонерне товариство
«Запорізький металургійний комбінат «Запоріжсталь»,

Україна, 69008, м. Запоріжжя, Південне шосе, 72; факс: (061) 213-18-58; телекс: 127463 ХРОМ;

телетайп: 127121 РАЙДУГА,

подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про продовження дії ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності - територія України.

До відома громадськості!
Відкрите акціонерне товариство «Запорізький металургійний комбінат «Запоріжсталь»,

Україна, 69008, м. Запоріжжя, Південне шосе, 72; факс: (061) 213-18-58; телекс: 127463 ХРОМ;

телетайп: 127121 РАЙДУГА,

подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності - територія України.

До відома громадськості!
Відкрите акціонерне товариство «Запорізький металургійний комбінат «Запоріжсталь»,

Україна, 69008, м. Запоріжжя, Південне шосе, 72; факс: (061) 213-18-58; телекс: 127463 ХРОМ;

телетайп: 127121 РАЙДУГА,

подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з виробництва електричної енергії за місцем здійснення заявленої діяльності - м. Запоріжжя, ВАТ «Запоріжсталь».

Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) по справі №4/103-Б визнано банкрутом Підприємство «Дизайн-Сервіс», код 13349827 (43005, м. Луцьк, вул. Рівненська, 54), розрахунковий рахунок №98031301138 в ФВЦВ «Промінвестбанк», МФО 303138, м. Луцьк, вул. Суворова, 20. Арбітражним керуючим П «Дизайн-Сервіс» призначено Василюка І. М. (ліц. Мінекономіки з питань Європейської інтеграції серія АБ №271697 від 14.02.2006 року, м. Луцьк, пр. Волі, 1-б).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) Постановою від 06.07.2006 року по справі № 1/74-Б визнано банкрутом ТзОВ «ЗЛАГОДА», код ЄДРПОУ 30659248 (43025, м. Луцьк, вул. Коновальця, 1/65).

Ліквідатором підприємства призначено Жиліча Олександра Васильовича (ліцензія Мінекономіки України від 05.06.2002 р., № 140403).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

АК «Харківобленерго»

нагадує своїм акціонерам про скликання позачергових загальних зборів акціонерів Компанії 19 грудня 2006 року об 11.00 годині за адресою: м. Харків, вул. Плеханівська, 77, Палац культури «Металіст» (актова зала), та повідомляє, що з ініціативи акціонерів, що володіють більше як 10% голосів, до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів були внесені доповнення.

Порядок денний з урахуванням доповнень:

1. Звіт правління про результати діяльності компанії за 9 місяців 2006 року та визначення основних напрямків діяльності.
2. Звіт наглядової ради компанії про роботу за 9 місяців 2006 року.
3. Звіт ревізійної комісії компанії станом на 30.09.06 р.
4. Відкликання та обрання членів наглядової ради компанії.
5. Відкликання та обрання членів ревізійної комісії компанії.
6. Внесення змін та доповнень до статуту компанії шляхом викладення його в новій редакції.
7. Внесення змін та доповнень до внутрішніх нормативних положень компанії.
8. Про передачу частини прав (повноважень) загальних зборів акціонерів до компетенції наглядової ради компанії.

Реєстрація учасників зборів з 9.00 до 10.30 у день скликання зборів за місцем їх проведення. Для участі в загальних зборах акціонерам при собі необхідно мати паспорт, представникам фізичних та юридичних осіб — довіреність на участь у загальних зборах, оформлену відповідно до чинного законодавства.

Витрати на проїзд до місця зборів не відшкодовуються.

Ознайомитися з рішеннями, прийнятими загальними зборами акціонерів, можна буде за тел.: (057) 740-11-26, 740-14-27, 740-15-78, 740-12-38.

Правління АК «Харківобленерго»

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 20.11.2006 р. по справі №Б29/326-06 Державне підприємство «Поліхім» (51917, м. Дніпродзержинськ, пр. Аношкіна, 179, код ЄДРПОУ 31045015, п/р №26005001030120 у КБ КФ «Місто-Банк», м. Одеса, МФО 328760) в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено директора ДП «Поліхім» Іванова Петра Григоровича, поштова адреса: 51917, м. Дніпродзержинськ, пр. Аношкіна, 179.

Заяви кредиторів з вимогами до ДП «Поліхім» приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 14.11.2006 р. порушено провадження у справі № 24/807-б про банкрутство ТОВ «Торгівельна компанія «Арніка» (Код 32855249, м. Київ, вул. Щербакова, 66, к. 26; р/р 260644095 в ЗАТ «УПБ» МФО 300205). Розпорядником майна призначено Валенціонову О. О., тел. 486-86-12.

Шановні акціонери Закритого Акціонерного Товариства «РЕГІОН»

Повідомляємо вас, що Правління товариства прийняло рішення про скликання загальних зборів акціонерів ЗАТ «РЕГІОН» на 15 січня 2007 року о 12:00 годині за адресою: м. Київ, вул. Новомостицька, буд. 25.

Порядок денний:

1. Про зміну складу Акціонерів Товариства.
2. Про зміну Директора Товариства.
3. Про припинення Товариства через реорганізацію.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі паспорт, а представникам акціонерів - паспорт та доручення на право представляти інтереси акціонерів на загальних зборах, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно:

Товариства з обмеженою відповідальністю «ПРОД-ЛТД» (03194, м. Київ, вул. Литвиненко-Вольгемут, 2-а; код ЄДРПОУ 32734316), постанова від 21.11.2006 р. по справі №23/539-б;

Товариства з обмеженою відповідальністю «УкрЕкоФарма» (02125, м. Київ, пр-т Алішера Навої, 76; код ЄДРПОУ 32592924), постанова від 21.11.2006 р. по справі №23/538-б.

Ліквідатором по справах №23/539-б та №23/538-б призначено арбітражного керуючого Капелюшного Ігоря Вікторовича (03037, м. Київ-37, а/с 53; ліцензія серії АБ №216783 від 01.03.2005 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою банкрута, ліквідатора та господарського суду міста Києва.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) постановою від 19.09.2006 року по справі №7/136-Б визнано банкрутом ПП «Омега-Альфа», код ЄДРПОУ 25090623 (43000, Волинська обл., м. Луцьк, вул. Винниченка, 26). Р/р №26002010256840, 26001010256 у Волинській Ф ВАТ «КРЕДОБАНК», м. Луцьк, МФО 303224.

Ліквідатором підприємства призначено арбітражного керуючого Жиліча О. В., ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 14.06.2005 р. серії АБ №176066 (поштова адреса: м. Луцьк, вул. Коперніка, 3-а). Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 09.11.2006 р. по справі №Б 24/271/06 приватне підприємство «Спецсталь-Н», код 32930443, Дніпропетровська область, 53200, м. Нікополь, пр-т Трубніков, 59, кв. 7, раніше було ліквідовано по рішенню власника, визнано банкрутом. Ліквідатором по справі призначений Шмаль Володимир Григорович (ліцензія АВ №158331 від 06.11.2006 р., 53210, м. Нікополь Дніпропетровської обл., вул. Героїв Чорнобиля, 61, кв. 18, тел.: (05662) 2-33-26). Заяви та претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 18.10.2005 року по справі №5/77 визнано банкрутом та введено ліквідаційну процедуру Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Старогороженське» (56135, Миколаївська область, с. Старогороженe, вул. Привільна, 1), код ЄДРПОУ 31309323, р/р 26049000108001 в МФ АКБ «НАДРА», МФО банку 326803.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Животовську Інну Миколаївну (ліцензія АБ №271605 від 16.12.2005 р., 54017, м. Миколаїв, вул. Громадянська, 93.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) порушено справу №2-6/17284-2006 про банкрутство ТОВ «Практик» (98607, м. Ялта, вул. Червоноармійська, 48, кв. 22. ЄДРПОУ 00513083, рах. 260040132346 в КФ ВАТ «Інпромбанк», м. Ялта, МФО 384481).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Юрченка Д. Ю. (ліцензія АА №779169 від 27.07.2004 р., 95492, м. Сімферополь, вул. Наукова, 8, кв. 43).

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) постановою від 01.11.2006 року по справі №4/109-Б визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Гаяне», код ЄДРПОУ 31503896 (43000, вул. Шкільна, 1, смт. Рокині Луцького району). Р/р 26009229003010 АППБ «Аваль», МФО 303569.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Ліквідатором підприємства призначено Матвієва Вадима Миколайовича (ліцензія Мінекономіки та з питань Європейської інтеграції України АБ №176125 від 26.07.2005 р.).

Господарським судом Волинської області (43010, м Луцьк, пр. Волі, 54-а) постановою від 05.09.2006 року по справі №1/91-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по приватному підприємству «Астрея», код ЄДРПОУ 13348466 (43000, м. Луцьк, вул. Ш. Руставелі, 17), р/р 260043011081, МФО 303138, Філія «Волинське відділення Промінвестбанку»; 26008000107001, МФО 303525, Філія ВАТ КБ «Надра».

Ліквідатором підприємства призначено Темчишина Володимира Петровича, ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України від 25.11.2003 року №630072 (м. Луцьк, вул. Світла, 5/3).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-А) Постановою від 19.09.2006 року по справі № 7/136-Б визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Волтекс-буд» Відкритого акціонерного товариства «Луцький шовковий комбінат «Волтекс», код ЄДРПОУ 21754950 (43000, Волинська обл., м. Луцьк, вул. Конякіна, 2). Р/р 26005010092, 26007030092 у Волинській філії ВАТ «Кредобанк», м. Луцьк, МФО 303224.

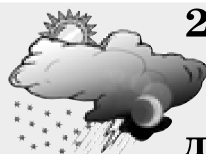
Ліквідатором підприємствам призначено Темчишина Володимира Петровича, м. Луцьк, вул. Світла, 5, кв. 3 (ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України від 25.11.2003 року серія АА № 630072).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) ухвалою від 05.10.2006 року по справі №1/98-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по споживчому товариству працівників та учнів кооперативного навчально-виробничого комплексу «ПТУ-технікум», код ЄДРПОУ 13365619 (43005, м. Луцьк, вул. 8-го Березня, 8), р/р 2600030155 в КБ «Західінкомбанк».

Ліквідатором підприємства призначено Темчишина Володимира Петровича, ліцензія АА №630072 Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України від 25.11.2003 року (43000, м. Луцьк, вул. Світла, 5, кв. 3).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.



29 листопада в Україні істотних опадів не передбачається. По всій території, окрім крайнього півдня та заходу, вночі від 3 градусів морозу до 2 тепла; вдень від 1 морозу до 4 тепла, у східній частині протягом доби 0—6 градусів морозу

Пропозиція ФІФА

Футбол. Спеціальний комітет ФІФА запропонував перенести міжнародні матчі в середині тижня із середи на вихідні, а також створити систему страхування, щоб покривати клубам втрати футболістів у цих матчах. Згаданий комітет також прагне здійснити ротацію матчів збірних на день для того, щоб дати змогу клубам мати більше часу для підготовки до поєдинків у вихідні дні.

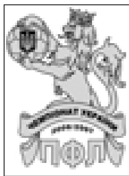
У Кубка — харківська прописка

На столичному НТК ФФУ імені Віктора Баннікова відбувся фінальний поєдинок за Кубок України з футболу серед жіночих команд. Зустрілися «Легенда» з Чернігова та «Житлобуд» з Харкова. Перемогли харків'янки — 2:0 (Мозольська, Михайленко).

Дискваліфікацію Рибки скоротили

Воротаря київського «Динамо» Олександра Рибку за побиття гравця, київського армійця Сергія Матюка в матчі першої ліги бюро ПФЛ дискваліфікувало до закінчення сезону. Але динамівці надіслали апеляцію до контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ. Цей орган, розглянувши протест «Динамо», визначив іншу міру покарання — десять матчів. Дискваліфікацію тренера ЦСКА Юрія Максимова до закінчення сезону залишили без змін.

Табло



Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 16-й тур.

«Іллічівець» — «Таврія». 1:0. 5 000 глядачів. **Гол:** Левига, 13.

«Зоря» — ФК «Харків». 0:1. 10 500. Гладкий, 24. Нереалізований пенальті — Рібейро («Зоря», 38).

«Арсенал» — «Ворскла». 1:0. 1 500. Ярошенко, 62.

«Металург» (Запоріжжя) — «Карпати». 1:2. 6 500. Перишич, 5 — Батиста, 32, Іщенко, 63.

«Металіст» — «Сталь». 1:0. 9 000. Давидов, 57. **Вилучено** Оконуво («Сталь», 34, фол останньої надії).

«Металург» (Донецьк) — «Дніпро». 1:1. 1 500. Арістіде, 22 (п) — Мелащенко, 2. **Вилучено** Бусаїді («Металург», 90+3, удар суперника головою в обличчя після зупинки гри).

«Чорноморець» — «Динамо». 2:3. 9 500. Даниловський, 3, Гілазєв, 90+3 — Родріго, 11 (п), Гавранчич, 16, Мілевський, 72.

Турнірна таблиця за станом на 26 листопада

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**13**	**3**	**0**	**38—12**	**42**
2. «Шахтар»	**11**	**2**	**2**	**35—6**	**35**
3. «Металіст»	**8**	**5**	**3**	**18—13**	**29**
4. «Арсенал»	6	6	3	17—16	24
5. «Дніпро»	5	9	2	14—9	24
6. «Карпати»	6	4	5	12—15	22
7. «Таврія»	6	3	7	14—15	21
8. «Металург» Д	5	6	5	14—16	21
9. «Чорноморець»	5	5	6	20—23	20
10. «Кривбас»	4	8	3	17—18	20
11. «Ворскла»	4	4	8	12—17	16
12. «Металург» Зп	3	7	6	9—18	16
13. «Іллічівець»	4	3	9	13—20	15
14. ФК «Харків»	3	4	9	14—27	13
15. «Зоря»	**2**	**6**	**8**	**13—24**	**12**
16. «Сталь»	**2**	**3**	**11**	**10—21**	**9**



Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

З м'ячем Джаба Канкава («Арсенал»).

Бразильський реванш

Гандбол. Міжнародний турнір пам'яті Ігоря Турчина. Київ. Палац спорту. **24 листопада.** Бразилія—Румунія. 25:26. Україна—Австрія. 27:24. **25 листопада.** Австрія—Бразилія. 23:32. Україна—Румунія. 26:20. **26 листопада.** Австрія—Румунія. 32:29. Україна—Бразилія. 21:29.



	В	Н	П	М	О
1. Бразилія	2	0	1	86—70	4
2. Україна	2	0	1	74—73	4
3. Австрія	1	0	2	79—88	2
4. Румунія	1	0	2	75—83	2

Нещодавно три команди з учасниць київських змагань боролися за Кубок світу в данському місті Орхус. Румунки в півфіналі перегр али українок — 27:25, а в фіналі лише м'ячем поступилися росіянкам. Зрештою, наші дівчата посіли престижне четверте місце. До речі, тоді вони досить упевнено розібралися з бразильськими гандболістками — 39:31.

А в Києві все відбулося інакше. Україна перегр ала Румунію. І всі думали, що господарки майданчика напевне знають, як розібратися з бразилійками у вирішальному матчі турніру. Та сталося не так, як гадалося. Таку невиразну гру синьо-жовтих мало хто міг передбачити. Нереалізовані семиметрові, купа змарнованих виходів один в один, постійна втрата м'яча в найпростіших ситуаціях.

То що сталося з командою, яка має високий потенціал і входить до світової еліти? **Про це кореспондент «Голосу України» запитав наставника збірної України Леоніда РАТНЕРА.**

— Програвати дев'ять м'ячів на очах у своїх прихильників ми не мали права, — сказав засмучений Леонід Анатолійович. — Такої кількості помилок, котрих припустилися наші дівчата, щось і не пригадую. Зі збірною Бразилії в Данії на значно престижніших змаганнях ми розібралися легко. А тут такий ганебний провал.

— Склалося враження, що в команді України відсутній лідер.

— Абсолютно правильно. Тепер у нас відбувається процес створення нового ігрового ансамблю. Тому таке непорозуміння між гравцями.

— Незабаром у грудні відбудеться фінальна частина чемпіонату Європи. Чи не тривожить вас такий стан колективу?

— Тривожить, ще й як. Наші суперники перед Євро—2006 (7—17 грудня, Швеція) проведуть по два десятки контрольних і турнірних матчів. Ми зіграли оце лише три. Річ у тім, що в нашій команді багато легіонерів, і власники клубів неохоче відпускають їх на наші заходи. Отака ситуація. Але працюватимемо і, сподіваюся, посилимо гру...

Це вже не вперше, коли перед командою Леоніда Ратнера постають очевидні проблеми. Однак, коли починаються відповідальні змагання, українські гандболістки стають претендентками на найвищі місця. Хотілося, щоб така традиція залишалася.

На знімку: переможна бразильська самба на майданчику Палацу спорту в Києві.

Фото Олександра ЗАДИРАКИ.

Турнірна хроніка

Стрибки на батуті. Бірмінгем (Англія). Кубок світу. У синхронних стрибках українській дует з Миколаєва і Харкова — Олена Мовчан та Юлія Домчевська — виборов бронзові медалі. Наші дівчата пропустили поперед себе лише лідерів світового рейтингу Ані Догонадзе/Джессіці Сімон (Німеччина) та канадійкам Кокбурн/Макленнан.

Теніс. Пуатьє (Франція). Турнір ІТФ. У фіналі парного розряду українки Юліана Федак і Юлія Бейзельгімер перемогли спортсменок з Білорусі Дар'ю Кустову і Тетяну Пучек — 7:5, 6:3.

***

Резиденцією і постійним місцем тренувань для Олександра Долгополова-молодшого та його батька і тренера відтепер став Харків і спортивний клуб «Тетра».

Баскетбол. Чемпіонат України. Чоловіки. Суперліга. 10-й тур. БК «Київ» — МБК «Миколаїв». 92:65. «Сумихімпром» — «Азовмаш» (Маріуполь). 92:98. «Львівська політехніка» — МБК «Одеса». 79:88. БК-93 «Пульсар» (Рівне) — «Київський будівельник». 67:68. «Політехнік» (Харків) — «Кривбасбаскет Люкс». 80:93. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — БК «Хімік» (Південний). 92:105.

БК «Київ» (11 матчів) — 11 перемог, «Азовмаш» (9) — 8, «Черкаські мавпи» (9) — 7, «Хімік» (10) — 7, «Сумихімпром» (9) — 6, «Миколаїв» (9) — 5, «Дніпро» (9) — 4, «Київський будівельник» (10) — 4, «Кривбасбаскет Люкс» (9) — 3, БК-93 «Пульсар» (9) — 2, «Одеса» (9) — 2, «Львівська політехніка» (9) — 1, «Політехнік» (10) — 1.

Восьмирічний рекордсмен

Юний грузинський атлет Гія Бібілаурі, вік якого дорівнює... восьми рокам (!), установив світовий рекорд. Хлопчикові вдалося зрушити з місця і провезти 43 метри мікроавтобус, загальна вага котрого становить 2115 кілограмів. Зрозуміло, що для дитини такого віку це — рекорд світу.

За словами батька маленького богатиря, його син з великою охотою і успішно тренується в секціях дзюдо і плавання. Також він додав, що Георгій готувався до рекорду з п'яти років.

Без нагород

На етапі Кубка світу з лижних перегонів у фінському місті Куусамо українка Валентина Шевченко посіла шосте місце на дистанції 10 кілометрів класичним стилем. Її результат — 29.04,4 . Перемогу святкувала фінська лижниця Вірпі Кюйтюнен. Українки Вікторія Якимчук і Катерина Григоренко показали 55-й і 73-й результат відповідно.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

цього дня

28 ЛИСТОПАДА

■ *1683. Помер Інокентій Гізель, культурний та церковний діяч, професор і ректор Києво-Могилянської колегії.* ■ *1881. Народився австрійський письменник, майстер психологічної новели Стефан Цвейг.* ■ *1918. У Курській губернії більшовики створили Тимчасовий робітничо-селянський уряд України — з метою повалення гетьмана Скоропадського й відновлення радянської влади.* ■ *1920. У Радянській державі розформовано дивізію латиських стрільців.* ■ *1943. Розпочалась Тегеранська конференція.* ■ *1970. Загинула художниця і дисидентка Алла Горська.*

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 256

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4384

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010015 >